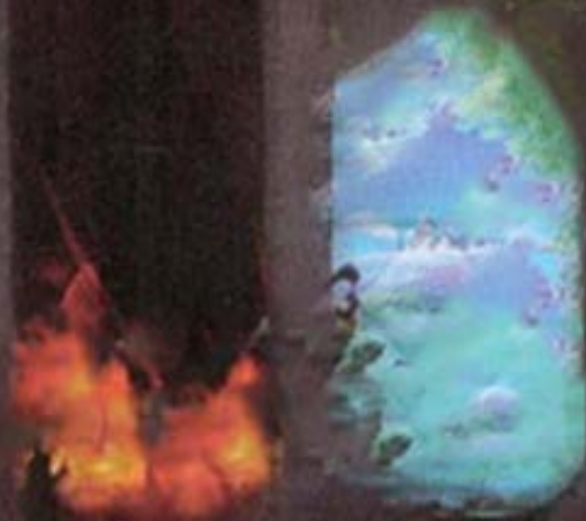

از عالم بعد از مرگ چه خبر؟

محمد تقی مصطفی پور

از عالم بعد از مرگ ده خبر

مجموعه از مرگ و آخرت

مؤلف : محمد تقی صرفی پور
تصحیح و تنظیم : کرمرضا خزلی

فهرست

مقدمه

فصل اول: ابتدای ورود به برزخ
علی (علیه السلام) چگونگی حالت احتضار را شرح می دهد
مرگ سخت تاجر!

فصل دوم: عالم برزخ!
چند آیه در باره برزخ!
عالم برزخ از زبان امیر مؤمنان!
روح و ریحان یا حمیم!
رجعت چیست؟
دلایل رجعت از آیات قرآن
رجعت در روایات
نتیجه مطالب رجعت

فصل سوم: قیامت
قیامت در سخن علی (علیه السلام)
حالات مردم و خلائق در صحنه قیامت!
سه روایت مهم از امام صادق (علیه السلام)
انواع و اقسام مجرمین در صحنه قیامت!
دستها به گردن بسته!
خدا با سه دسته سخن نگوید!

ناراحتی حضرت فاطمه (سلام الله علیها)
سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)
عذاب شدیدتر
زن زیبا در قیامت!
آثار تلاوت بعضی از سوره ها در قیامت
جسم نورانی!
خواب عجیب پیامبر!
اولین شخصی که محشور می شود!
شیعیان علی (علیه السلام) در قیامت
اولین نفری که صدا می زنند
چهار حدیث از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)
سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)
صحنه های مختلف قیامت!
مراقبین انسان!
ظالم را به بهشت راه ندهند!
سه روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)
مؤمن پولدار!

فصل چهارم: شفاعت

پنج روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)
نجات از جهنم!
چند روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)
چند دسته شفاعت نمی شوند
حوض کوثر

فصل پنجم: بهشت

بهشت در نهج البلاغه

ده چیز در بهشت است!

یکصد هزار طعم

اولین و آخرین فرد در بهشت

بوی بهشت

بازار بهشت!

نعمتهای سبقت گیرندگان در ایمان

درهای بهشت

کلماتی که بر روی درهای بهشت نوشته شده

نتیجه بخش بهشت

فصل ششم: جهنم

ترجمه آیه ۵۵ نساء

سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)

وای برما!

آسیاب جهنم!

ریاکار در جهنم!

دو روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)

دیدار از جهنم در معراج!

عاق والدین!

نتیجه باب جهنم

منابع کتاب

مقدمه

حمد و سپاس خداوند مالک روز قیامت را و درود و صلوات بر محمد و آلش باد.

اعتقاد به معاد جدای از اعتقاد به توحید نیست و هر که توحید را قبول کرده است ناچار باید معاد را هم قبول داشته باشد و آن که قیامت را انکار کند، در حقیقت توحید را انکار کرده است. همه پیامبران و امامان (علیه السلام) و همه کتابهای آسمانی - در قرآن نزدیک به هزار آیه در باره معاد است - اعلام کرده‌اند که پس از این جهان مادی و خاکی، و بعد از مردن انسانها، جهانی دیگر است که به نام برزخ و پس از آن جهانی دیگر به نام آخرت و صحنه قیامت و برانگیختن انسانها وجود دارد. البته « یقین » به قیامت در این دنیا برای افراد کمی وجود دارد همانطور که یقین به وجود خداوند نیز در افراد کمی وجود دارد. اما در عالم برزخ و پس از آن در قیامت همه انسانها حتی کفار و منافقین به یقین می‌رسند و همه با چشم خود عظمت دستگاه الهی را مشاهده می‌نمایند. لذا یکی از اسامی قیامت « یوم الیقین » است و به مرگ هم، یقین گفته شده است.

در این کتاب سعی شده که با تکیه بر آیات و روایات، به مراحل رحلت انسان تا زمانی که به سعادت و یا شقاوت برسد، اشاره گردد.

حوزه علمیه شهرستان صحنه - رمضان ۸۲

فصل اول

ابتدای ورود به برزخ

علی (علیه السلام) چگونگی حالت احتضار را شرح می دهد:

ناگاه سكرات مرگ و حسرت از دست دادن آنچه داشتند، بر آنها هجوم آورد در این حالت، اعضاء بدنشان سست گردید و در برابر آن، رنگ خود را باختند. سپس كم كم مرگ در آنها نفوذ کرده و بین آنها و زبانشان، جدائی افکند!

او همچنان در میان خانواده خود با چشم، نگاه می کند و با گوشش، می شنود! در حالیکه عقلش، سالم است و فکرش باقی است! می اندیشد که عمر را در چه راهی فانی کرده و روزگارش را در چه راهی، سپری نموده است! به یاد ثروتهائی که جمع کرده است، می افتد! همان ثروتی که در جمع آوری آن ، چشمها را بهم گذارده بود و از حرام و حلال و مشکوک گرفته، گناه جمع آوری آنها به گردن اوست! حال هنگام جدائی از آن اموال، فرا رسیده، در حالیکه این ثروت برای وراثت می ماند و از آن استفاده کرده و بهره می برند! راحتی آن برای دیگران و سنگینی گناهش، بر دوش اوست و او در گرو این

اموال است! دست خود را از پشیمانی به دندان می گزد و این به خاطر صحنه هائی است که در هنگام مرگ، برایش مشخص می گردد. در این حالت، به آنچه در زندگی به آن علاقه داشت بی اعتناست! و آرزو می کند، ای کاش آن شخصی که در گذشته بر ثروت او، غبطه می خوردم و بر او حسد می بردم، این اموال را جمع کرده بود!

مرگ همچنان بر اعضایش، چیره می شود! تا آنجا که گوشش همچون زبانش، از کار می افتد! بطوریکه در میان خانواده اش، نمی تواند با زبانش سخن بگوید! و با گوشش بشنود، پیوسته به صورت آنان می نگرد و حرکات زبانشان را می بیند، اما صدای آنان را نمی شنود! سپس چنگال مرگ، همه وجودش را فرا می گیرد! چشم او نیز همچون گوشش، از کار می افتد و روح از بدنش، خارج می گردد! و همچون مرداری، بین خانواده اش می افتد! آنچنان که از نشستن نزدش، وحشت می کنند و از او دور می شوند! او نه سوگواران خود را یاری می کند و نه به آن شخصی که او را صدا می زند، پاسخ می گوید! سپس او را به منزلگاهش در درون زمین، حمل می کند و به دست اعمالش می سپارند و از دیدارش، برای همیشه، چشم می پوشند!

دعا برای راحتی مرگ!

از حضرت رسول (صلی الله علیه وآله) منقولست که هر که این دعا را بخواند، چنان راحت قبض روح می شود که نفهمد، جان داده و یا خوابیده است:

« اَللّٰهُمَّ يَا مَالِكَ الْمَوْتِ! طِبْنِيْ لِلْمَوْتِ وَ اَسْلِمْنِيْ قَبْلَ الْمَوْتِ وَ اَرْحَمْنِيْ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ هَوِّنْ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ لَا تَعَذِّبْنِيْ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ اَرْضِنِيْ اِلَى مَلِكِ الْمَوْتِ! يَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ! اَنْتَ وَلِيٌّ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ! تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَ اَلْحَقْنِيْ بِالْصَّالِحِيْنَ ».

ثواب روزه بیست و چهار روز رجب!

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: کسی که بیست و چهارروز از ماه رجب را روزه بگیرد، در هنگام مرگ، عزرائیل به صورت جوانی که لباس حریر سبز پوشیده و سوار بر اسب بهشتی است و در یک دستش حریر سبزی آغشته به مشک اذفر و در دست دیگرش، ظرفی از طلا که پر از شراب بهشتی است، نزد او حاضر می شود و از آن شراب به او می نوشاند، تا هنگام خروج روح از تنش، دچار سختی مرگ نشود! سپس روح او را در آن حریر می پوشاند. از آن حریر بوئی به مشام می رسد که اهل آسمانهای هفتگانه، بوی آنرا استشمام می کنند. او در قبرش سیراب است تا در قیامت، از حوض کوثر بنوشد!

حاضر شدن ائمه معصومین (علیهم السلام) بر بالین محتضر

ابا بصیر می گوید: از امام صادق (علیه السلام) سؤال کردم: آیا مؤمن از مرگ ناراحت می شود؟

امام فرمود: نه بخدا!

گفتم: چرا ناراحت نمی شود؟

فرمود: هرگاه مرگ مؤمنی فرا برسد، رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و اهل بیتش (علیهم السلام) بر بالین او حاضر می شوند! جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل، نیز بیایند! علی (علیه السلام) می فرماید: یا رسول الله! این شخص از دوستان ما است! پس او را دوست بدار! همه فرشتگان نیز توصیه او را به عزرائیل، می کنند! و می گویند: این شخص از دوستان محمد و آل محمد است با او مدارا کن! عزرائیل گوید: قسم به خدائی که شما را برگزید، و محمد را به نبوت انتخاب کرد، من نسبت به او از پدر مهربانتر و از برادر رفیق ترم! سپس عزرائیل به آن شخص می گوید: ای بنده خدا! آیا از آتش، خودت را رهاندی؟ آیا از گرو امانت الهی، بیرون آمدی؟ او جواب می دهد: آری! عزرائیل می پرسد: چگونه؟ می گوید: به محبت محمد و آلش و به ولایت علی بن ابی طالب و فرزنداناش! عزرائیل می گوید: خدا تو را از هر چه خوف داشتی، ایمن نمود و آنچه امید داشتی، به تو داد! چشمانت را باز کن و نگاه کن! او وقتی چشمش را باز می کند، افرادی را که در اطراف او هستند - پیامبر (صلی الله علیه وآله) و اهل بیتش و ملائکه را - می بیند. سپس چشمش به دری از باغی از باغهای بهشت، می افتد. عزرائیل می گوید: این را

خدا برایت مهیا ساخته و اینها هم رفقاییت هستند! آیا دوست داری به اینها ملحق شوی و یا به دنیا برگردی؟ او دستش را بالای چشمانش گذاشته و می گوید: نمی خواهم به دنیا برگردم!

در این هنگام از دل عرش، ندا می شود:

« يَا يَتُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ إِلَى مُحَمَّدٍ وَ وَصِيِّهِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ! ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً بِالْوَلَايَةِ، مَرْضِيَةً بِالثَّوَابِ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ ادْخُلِي جَنَّتِي غَيْرَ مَشْوَبَةٍ! ».

یعنی: ای بنده ای که در کنار محمد (صلی الله علیه وآله) و وصیش و امامان بعد از او آرامش یافتی! به سوی خدایت، برگرد! در حالی که به ولایت اهل بیت، راضی شونده و به ثواب راضی شده ای! پس با محمد آتش، داخل بندگانم شو و در حالی که دچار اضطرابی نیستی، به بهشتم وارد شو.

مرگ سخت تاجر!

یکی از طلاب قم به نام سید مهدی کشفی می گوید: یکشب برای نماز شب بلند شدم و خواستم که آفتابه را بردارم ناگاه دیدم خانه ما که پنجاه، شصت متر بیشتر نبود خیلی بزرگ است و به صورت کاروانسرای خیلی بزرگی است که حجره های فراوانی دارد! ناگاه از یکی از حجره ها صدای دلخراشی شنیدم. وقتی به طرف آنجا رفتم دیدم که در حجره یک نفر را خوابانده و سنگی به بزرگی اتاقی روی سینه اش گذاشته اند و یکنفر هم بالای سنگ خوابیده و یک میله آهنی در دست دارد که آن را توی گلوی این

شخص فشار می‌دهد. من هرچه کردم در را باز کنم تا کمک او بروم نشد. آن شخص را می‌شناختم از تجار تهران بود. مایوس برگشتم و بعد از چند ساعت خدمت آیه الله میرزا جواد ملکی تبریزی رفت و ماجرا را تعریف کرد. ایشان گفت آن کسی که دیدی در حال جان کندن بوده و آن سنگ هم تعلّق به دنیایش است و آنی هم که روی سنگ میله در دست داشته ملک الموت بوده است. بعد از چند روز خبر فوت آن تاجر رسید که مطابق بود با تاریخی که من آن صحنه را در خانه دیدم.

پوسیدن مردگان!

از امام صادق (علیه السلام) سؤال شد آیا جسد مرده از بین می‌رود؟ فرمود: آری! بطوریکه گوشت و استخوانی باقی نمی‌ماند بجز طینت او که او از آن خلق شد که اصلاً از بین رود و در قبر است تا خدا دوباره او را از آن طینت زنده نماید.

پوسیدن جسد!

«وقتی متوکل دستور داد امام هادی (علیه السلام) را به مجلس شراب او بیاورند و به امام ابتدا اصرار بر خوردن شراب نمود و چون امتناع امام را دید تکلیف بر شعر گفتن نمود، امام اشعاری را خواندند که وضع مجلس را عوض

کرد و اشک به چشمان نحس متوکل آمد و دستور داد امام را با احترام برگردانند. ابیات امام بشرح زیر است:

باتوا على قلل الاجبال تحرسهم
غلب الرجال فلم تنفعهم القلل
واستنزلوا بعد عزٍ من معالهم
واسكنوا حُفراً يا بئس ما نُزلوا
ناداهم صارخ من بعد دفنهم
اين الاساور والتيجان والحُلل
اين الوجوه اللتي كانت منعمه
من دونها تضرب الاستار والكُلل
فافصح القبر عنهم حين سائلهم
تلك الوجوه عليها الدود تنتقل
قد طال ما اكلوا دهداً و قد شربوا واصبحوا
اليوم من بعد الاكل قد اكلوا

« ستمگران در قله های برفراز کوه با نگهبانانی نیرومند بسر می بردند. ولی با آمدن مرگ این کوه ها سودی برای آنان نداشت. بعد از عزتی که داشتند باغ مردنشان، به سوراخهایی افتادند چه بد فرود آمدنی بود؟ وقتی آنها را داخل قبر گذاشتند، صدائی آمد که: کجاست آن تخت ها و تاج ها و لباسها؟ کجا هستند آن صورتهایی که غرق در نعمت بودند. و همیشه زیر پرده ها و پشه بندها قرار داشتند؟ ناگاه قبر با زبان فصیح از طرف این مرده ها جواب داد:

کرمها بر این صورته‌ها می غلطند!
یک عمر طولانی خوردند و آشامیدند. حالا خودشان توسط کرمها خورده
می شوند.»

فصل دوم

عالم برزخ!

فاصله بین مردن تا روز قیامت را برزخ گویند. در این حال، روح در جسم مثالی، که لطیف تر از جسم دنیوی است، داخل شده و به حیات خود، در عالمی دیگر، ادامه می دهد! در این مدت، اگر از خوبان باشد، به نعمتها، مشغول و اگر از بدان باشد، به عذابهای سخت، معذب است!

چند آیه در باره برزخ!

خداوند، در آیه ۱۰۰ سوره مؤمنون، می فرماید:

«وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ».

یعنی: بعد از مردنشان، در برزخ هستند، تا روزی که مبعوث شوند.

و در آیه ۱۶۹ سوره آل عمران، می فرماید:

« وَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ ».

یعنی: نپندارید که کشته شدگان در راه خدا، مردگانند! بلکه زندگانند و در نزد خدا روزی می خورند و به نعمتهایی که خدا به آنها داده است، خوشحالند و بشارت می دهند به کسانی که - از جهادکنندگان - هنوز به آنان ملحق نشده اند، که ترس و اندوهی بر آنان - شهداء - نیست!

و در آیه ۴۶ سوره غافر، می فرماید:

« النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَ عَشِيًّا وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ».

یعنی، صبح و شب، آتش بر او - بر فرعون در عالم برزخ - عرضه می شود، تا قیامت فرا برسد.

ارواح مؤمنین در راحتی!

امام صادق (علیه السلام) فرمود: ارواح مؤمنین، در اطاقهایی از بهشت، زندگی می کنند. از غذاهای بهشتی و آشامیدنیهای آن، می خورند و می آشامند و به دیدار یکدیگر می روند و می گویند: خدایا! روز قیامت را برسان! تا وعده های تو را ببینیم و ارواح کفار، در آتش جهنم هستند که آتش بر آنها عرضه می شود و می گویند: خدایا! قیامت را نرسان و وعده های خود را وفا نکن! و بین اولین ما و آخرین ما را ملاقات نیانداز!

و در روایتی دیگر، فرمود: به خدا من بر شما - شیعیان - نمی ترسم مگر از برزخ!

عالم برزخ از زبان امیر مؤمنان!

امیر مؤمنان فرمود: فرزند آدم وقتی که به آخرین روز دنیا و اولین روز آخرت می رسد، مال و فرزندان و اعمالش در نظر او مجسم می شود! نخست متوجه اموال خود می شود و به او می گوید: به خدا سوگند! من برای جمع آوری و حفظ تو، بسیار حریص بودم و زیاد بخل ورزیدم! حال چه کمکی می توانی به من بکنی؟ ثروتش به او می گوید: فقط می توانی کفن خود را از من برداری!

او متوجه فرزندان خود می شود و به آنها می گوید: به خدا سوگند من شما را خیلی دوست داشتم و همواره از شما حمایت می کردم! چه خدمتی می توانید - در این روز بیچارگی - به من بکنید؟ می گویند: هیچ! - غیر از اینکه - تو را در قبرت دفن کنیم!

سپس متوجه عمل - عمل صالح - خود می شود و می گوید: به خدا سوگند! من در باره تو بی رغبت بودم و تو بر من گران بودی! تو امروز چه کمکی به من می کنی؟ می گوید: من در قبر و قیامت، مونس توام! تا آنکه من و تو را بر پروردگارت عرضه بدارند!

آنگاه امام فرمود: اگر آدمی در دنیا ولی خدا باشد، عملش بصورت خوشبوترین و زیباترین و خوش لباس ترین مرد، نزدش می آید و به او می گوید: تو را به روحی از خدا و ریحانی و بهشت پر نعمتی بشارت می دهم که چه خوش آمدنی کردی! او می پرسد: تو کیستی؟ جواب می دهد: من عمل

صالح توام که از دنیا به آخرت، کوچ کرده ام!

آدمی در آن روز، غسل خود را می شناسد و با کسانی که جنازه اش را بر می دارند، سخن می گوید و سوگندشان می دهد که عجله کنند! همینکه داخل قبر شد، دو فرشته نزدش می آیند که همان دو فتان قبرند! موی بدنشان آنقدر بلند است که بر روی زمین کشیده می شود و با نیشهای خود، زمین را می شکافند! صدایی چون رعد و قاصف دارند. چشمانی چون برق خاطف و برقی که چشم را می زند! آنها از او می پرسند: خدایت کیست؟ پیرو کدام پیامبری؟ چه دینی داری؟

او جواب می دهد: خدایم، الله است! پیامبرم، محمد و دینم اسلام است! آنها می گویند: چون در سخن حق، پایدار مانده ای، خدایت بر آنچه دوست می داری و خوشنودی، ثابت بدارد!... در این موقع، قبر او را تا آنجا که چشمش کار می کند، گشاده می کنند و دری از بهشت بر رویش می گشایند و به وی می گویند: با دیده روشن و با خرسندی خاطر بخواب، آنطور که جوان نارس و آسوده خاطر می خوابد!...

ولی اگر دشمن پروردگارش باشد، فرشته اش به صورت زشت ترین صورت و لباس و بدترین چیز، نزدش می آید و به وی می گوید: بشارت باد تو را به ضیافتی از حمیم دوزخ! و جایگاهی از آتش!

او نیز غسل خود را می شناسد و تشییع کنندگان را قسم می دهد که: مرا به طرف قبر مبر! و چون او را داخل قبرش کنند، دو فرشته سؤال کننده نزد او می آیند و کفن او را از بدنش کنار زده، می پرسند: خدا و پیامبرت کیست؟ چه دینی داری؟

او می گوید: نمی دانم! می گویند: هرگز ندانی و هدایت نشوی! سپس او را با گرز، آنچنان می زنند که تمام جنبنده هائی که خدا آفریده، به غیر از انس و جن، از آن ضربت تکان می خورند! آنگاه دری از جهنم به رویش باز نموده،

به او می گویند: با بدترین حال، بخواب! آنگاه قبرش، آنقدر تنگ می شود که بر اندامش می چسبد، آنطور که نوک نیزه به غلافش می چسبد، بطوریکه مغز سرش از بین ناخن و گوشتش، بیرون می آید! خداوند مار و عقرب زمین و حشرات را بر او مسلط می کند تا نیشش بزنند و او بدین حال خواهد بود تا خداوند او را از قبرش محشور کند!

همسایه مرده ها!

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: مرده ها را در وسط مردم صالح دفن کنید! زیرا مرده از همسایه بد در اذیت است! همانطور که آدم زنده از همسایه بد در اذیت است!

و فرمود: به درستی که مؤمن، هرگاه بمیرد، قبرها برای مرگ او خود را زینت می کنند و هیچ قطعه ای نیست مگر اینکه آرزو می کند که او در آن دفن شود! و به درستی که کافر، هرگاه بمیرد، قبرها برای مرگ او خود را تاریک می نمایند و هیچ قطعه ای نیست مگر اینکه به خدا پناه می برد از اینکه او در آن دفن شود!

و فرمود: به درستی که از جمله چیزهایی که از اعمال و حسنات مؤمن بعد از مرگش، به او ملحق می شود، علمی است که تعلیم و نشر داده و یا فرزند صالحی است که بجا گذاشته و یا مسجدی است که ساخته و یا خانه‌ای است برای در راه ماندگان، ساخته و یا نهری است که برای مردم روان نموده و یا صدقه‌ای است که در زمان سلامتی، خود آنرا داده است!

شش صورت در قبر مؤمن!

امام صادق (علیه السلام) فرمود: هرگاه بنده مؤمنی می میرد، شش صورت به همراه او وارد قبرش می شود که دارای نورانیت و بوی خوش و پاکیزگی هستند! صورتی در سمت راست مرده و دیگری در سمت چپ و سومی در مقابل و چهارمی در پشت سر و پنجمی در کنار پایش و آنکه از همه زیباتر است در بالای سر اومی ایستند!

آنکه از همه زیباتر است، از دیگران، می پرسد: شما کیستید؟ صورت سمت راستی، می گوید: من نمازم! سمت چپی می گوید: من زکاتم! روبرویی می گوید: من روزه ام! پشت سری می گوید: من حج و عمره ام! آنکه نزد پایش ایستاده است، می گوید: من کارهای خیر توام!

سپس آنها از او که دارای زیباترین صورت است، می پرسند: تو کیستی که از همه زیباتری؟ او جواب می دهد: من ولایت آل محمد (صلی الله علیه وآله) هستم.

اموالتان تقسیم شد!

همچنین روایت شده است که در بازگشت از جنگ صفین، وقتی امیر مؤمنان به قبرستانی رسید، فرمود: سلام بر شما، ای ساکنان غریب! سلام بر

شما، ای ساکنان تنها! سلام بر شما، ای اهل وحشت! ما برای شما، این خبرها را داریم: اموال شما، تقسیم شد! زنان شما، ازدواج کردند! خانه های شما را، افراد دیگری ساکن شدند! شما چه خبری برای ما دارید؟ سپس فرمود: اگر به آنها اجازه داده می شد که سخن بگویند، می گفتند: بهترین توشه برای سفر آخرت، تقوا است.

سخن امام سجاد (علیه السلام)

امام سجاد (علیه السلام) فرمود: شب اول قبر، مأمورین الهی از توحید، نبوت، قرآن، امام، عمر و مال و ثروت میّت سؤال می کنند!

روح و ریحان یا حمیم!

امام کاظم (علیه السلام) از پدرش، نقل می کند که: هر مؤمنی رحلت کند، هفتاد هزار فرشته، او را تا قبر، تشییع می کنند. وقتی او را وارد قبر می کنند، نکیر و منکر نزد او می آیند و او را می نشانند و به او می گویند: خدایت کیست؟ چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ او جواب می دهد: الله پروردگارم و محمد، پیامبرم و اسلام، دینم است.

در این هنگام، قبر او را تا آنجا که چشم، کار می کند، وسیع می کنند و برای او غذای بهشتی می آورند و بر او روح و ریحان، وارد می کنند. همانطور

که خدا فرموده است، یعنی: اگر از مقربین باشد، روح و ریحان - در قبر - و بهشت پر از نعمت - در آخرت - است.

ولی وقتی کافر می میرد، هفتاد هزار، مأمور جهنم او را تا قبر همراهی می کنند! او با فریادی که همه موجودات، غیر از انس و جن، می شنوند، می گوید: مرا برگردانید! شاید از مؤمنین گردهم و عمل صالح، انجام دهم! آنان پاسخ می دهند: هرگز! تو فقط حرف می زنی! و مأموری می گوید: اگر او را برگردانید، باز هم به اعمال بدش ادامه می دهد! وقتی او را وارد قبر می کنند و تشییع کنندگان و مردم، بر می گردند، نکیر و منکر، با بدترین شکل به سراغش می آیند و او را می نشانند و می گویند: پروردگارت کیست؟ چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ او نمی تواند جواب دهد و زبانش، به لکنت می افتد! در این موقع، مأمورین، ضربه ای بر او می زنند که همه موجودات بغیر از انس و جن، از آن به لرزش می افتند. باز از او سؤال می کنند: خدایت کیست؟ چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ جواب می دهد: نمی دانم! آنان می گویند: ندانستی و هدایت نیافتی و رستگار نشدی! سپس دری از درهای عذاب را بر او باز می کنند و از حمیم جهنم، بر او می ریزند، همانطور که خدا می فرماید:

«وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ فَنُزِّلْ مِنْ حَمِيمٍ»

یعنی: اگر از تکذیب کنندگان و گمراهان بود، پس حمیم بر او می باشد.

مردگان در قبرستان بقیع!

امام صادق (علیه السلام) فرمود: هرگاه خداوند اراده کند که مردگان را محشور کند، دستور می دهد که باران چهل روز بر زمین ببارد! آنوقت

استخوانها بهم متصل می شوند و گوشت بدن‌ها می روید! سپس فرمود: روزی جبرئیل نزد پیامبر (صلی الله علیه وآله) آمد و او را به طرف قبرستان بقیع، بر سر قبری برد. جبرئیل صدا زد: به اذن خدا زنده شو! ناگاه از قبر، مردی با موها و محاسن سفید، در حالی که خاک از سر و صورتش می ریخت، بیرون آمد! و گفت: الحمد لله و الله اکبر! جبرئیل به او فرمود: به اذن خدا بجای خود برگرد! سپس بر سر قبر دیگری رفتند و جبرئیل گفت: به اذن خدا زنده شو! ناگاه مردی با صورت سیاه از قبر خارج شد، در حالی که می گفت: وای! حسرت بر من! هلاکت بر من! جبرئیل به او فرمود: به اذن خدا بجای خود برگرد! سپس جبرئیل به پیامبر (صلی الله علیه وآله) گفت: ای محمد! در روز قیامت، مؤمنین و مشرکین، اینگونه از قبر محشور می شوند.

ناگاه گردنبندش پاره شد!

« در روایت آمده که حضرت عیسی (علیه السلام) مردی را که سالهای سال مرده بود، زنده کرد. حواریون دیدند پیرمرد با نشاطی است. به او گفتند چند سال است مرده‌ای؟ گفت الان مرا در قبر گذاشتند و دری از بهشت باز شد و به بهشت رفتم. حورالعینی به استقبال آمد و مرا در آغوش گرفت. ناگاه گردنبندش پاره شد. با هم نشستیم و داشتیم مهره‌های گردنبند را جمع می‌کردیم که تو مرا صدا کردی و مزاحم! شدی. حضرت عیسی (علیه السلام) گفت برگرد و گردنبند را جمع کن!

سپس حضرت عیسی (علیه السلام) سر قبر شخص دیگری که هنوز روی قبرش تر بود، رفت و او را صدا زد. آن مرد در هنگام مردن جوان بود و تازه

مرده بود. ولی پیری زودرس پیدا کرده بود. حضرت عیسی (علیه السلام) گفت: چند وقت است مرده‌ای؟ گفت وقت ندارد شاید بیش از یک میلیون سال باشد! حضرت عیسی (علیه السلام) گفت: عاقبت چه شد؟ گفت: نتوانستم جواب سؤالها را بدهم لذا دری از جهنم باز شد و فرشته‌ای تازیانه‌ای بر من زد که قبرم از آتش پر شد. سوختم تا اینکه تو مرا صدا کردی! »

رجعت چیست؟

رجعت به معنای اینست که بعد از ظهور امام زمان (عج)، امام حسین (علیه السلام) زنده می شود! اصحابش در کربلا زنده می شوند! و یزید و یارانش، نیز زنده می شوند! و امام حسین (علیه السلام) از آنها انتقام می گیرد! سپس رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و امیر مؤمنان (علیه السلام) و اصحاب و یاران آنان زنده می شوند! همچنین عده ای از دشمنان زنده می شوند! و اهل بیت (علیه السلام) از آنان انتقام می گیرند! و سالها حکومت و پادشاهی در کره زمین، به عهده آل محمد (صلی الله علیه و آله) می باشد. اکثر علماء امامیه اجماع بر حقانیت رجعت دارند.

دلایل رجعت از آیات قرآن

دلایل رجعت از آیات قرآن از کتاب « حق الیقین » علامه مجلسی، به شرح زیر است:

۱- نمل ۸۲:

یعنی: چون عذاب خدا بر آنان واقع شود، دابّه زمین را بیرون آوریم که با مردم سخن گوید! به درستی که آن مردم به آیات ما یقین ندارند.
که طبق روایات، مراد از دابه، علی (علیه السلام) است که نزدیک قیامت، به دنیا رجعت، خواهد کرد.

دابّه الارض

اصبغ بن نباته می گوید: معاویه به من گفت: شما شیعیان گمان می کنید، دابّه الارض، علی است؟ گفتم: تنها ما نمی گوییم، بلکه یهود نیز چنین عقیده ای دارند! معاویه به دنبال اعلم علماء یهود فرستاد. وقتی که آمد، پرسید: شما مسئله دابّه الارض را در کتب خود دیده اید؟ گفت: آری! معاویه پرسید: آن چیست؟ گفت: مردی است! پرسید: نامش چیست؟ گفت: الیا! پرسید: الیا به چه اسمی نزدیک است؟ گفت: علی!

۲- نمل ۸۳:

امام صادق (علیه السلام) فرمود: این آیه در رجعت است که خداوند از هر امتی، فوجی را زنده می کند.

۳- قصص ۸۵:

«إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ»

یعنی: آنکه قرآن را بر تو واجب کرد، تو را بر محل برگشتن، برمی گرداند. در احادیث زیادی وارد شده است، مراد رجعت حضرت رسول اکرم به دنیا است.

۴- آل عمران ۱۵۸:

یعنی: اگر در راه خدا، کشته شوید و یا بمیرید، هر آینه به سوی خدا محشور می شوید.

که روایت های زیادی نقل شده که این آیه در رجعت است و مراد از راه خدا، راه ولایت علی (علیه السلام) و ذریه اوست و هر که به این آیه ایمان داشته باشد اگر بمیرد، در رجعت برمی گردد تا در راه اهل بیت کشته گردد و اگر در دنیا کشته شود، در رجعت بر می گردد تا بمیرد!

۵- آل عمران ۱۸۵:

«كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ»

یعنی: هر شخصی، چشنده مرگ است.

در تفسیر این آیه آمده است که هر که کشته نشود، مرگ را نچشیده است! پس در رجعت، به دنیا بر می گردد تا مرگ را بچشد.

۶- آل عمران ۸۱:

«وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ»

یعنی: آنگاه که خدا از پیامبران پیمان گرفت که چون شما را کتاب و حکمت دادم، سپس پیامبری نزد شما آمد، که آنچه را با شماست، باور داشت و راست انگاشت، باید به او بگروید و یاریش کنید. - آنگاه - گفت: آیا اقرار می کنید و بر این، پیمان مرا می پذیرید؟ گفتند: اقرار داریم. فرمود: پس گواه باشید و من هم با شما از گواهانم.

در روایات است که مراد از آیه فوق، رجعت است. و امام صادق (علیه السلام) فرمود: یعنی: پیامبران به رسول خدا (صلی الله علیه وآله) ایمان خواهند آورد و حضرت علی (علیه السلام) را در رجعت، یاری می کنند. سپس فرمود: به خدا سوگند! هر پیامبری را که خدا مبعوث گردانیده است، از آدم و هر که بعد از اوست، همه آنها به دنیا برمی گردند و در کنار حضرت امیر (علیه السلام) جهاد می کنند.

۷- سجده ۲۱:

«وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»

یعنی: البته آنان را عذاب نزدیکتر قبل از عذاب بزرگتر می چشائیم، شاید برگردند.

امام صادق (علیه السلام) فرمود: عذاب نزدیکتر، عذاب رجعت است که با شمشیر، آنها را عذاب خواهند کرد و عذاب بزرگتر، قیامت است و مراد از برگشتن و زنده شدن در رجعت است.

۸- غافر ۱۱:

«رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَ أَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ»

یعنی: خدایا! ما را دو بار میراندی و دو بار زنده کردی!
در احادیث وارد شده است که یک بار زنده شدن در رجعت است و
دیگری در قیامت! و یک بار مردن در دنیا و دیگری در رجعت است.

۹- مائده ۲۰:

«إِذْ جَعَلْ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَ جَعَلَكُمْ مُلُوكًا».

یعنی: زمانی که شما را پیامبر و پادشاه گردانید!
امام صادق (علیه السلام) فرمود: پیامبران، حضرت رسول (صلی الله علیه
وآله) و ابراهیم (علیه السلام) و اسماعیل (علیه السلام) و ذریهٔ اویند. و
پادشاهان، ائمه اند!

راوی گفت: خدا چه پادشاهی به شما داده است؟ فرمود: پادشاهی بهشت
و پادشاهی رجعت امیر مؤمنان علی بن ابی طالب!

۱۰- نساء ۱۵۹:

«وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ».

یعنی: هیچ فردی از اهل کتاب (یهود و نصاری) نیست مگر اینکه قبل از
مرگش به عیسی (علیه السلام) ایمان خواهد آورد!

شهر بن خوشب، گفت: حجاج به من گفت: من تفسیر آیهٔ مذکور را
نفهمیده‌ام! زیرا گاهی شده است که حکم اعدام فردی یهودی یا نصرانی را
صادر کرده‌ام ولی موقع مردنشان، ندیدم که سخنی بگویند - و به عیسی
(علیه السلام)، ایمان بیاورند - من جواب دادم: ای امیر! این مراد نیست که
شما فهمیده‌اید! گفت: پس چه معنایی دارد؟ گفتم: حضرت عیسی (علیه
السلام)، قبل از قیامت، از آسمان به زمین می‌آید و همهٔ یهود و نصاری، به او
ایمان می‌آورند! و او پشت سر حضرت مهدی (عج) نماز می‌خواند. حجاج

گفت: این مطلب را از کجا نقل می‌کنی؟ گفتم: از امام پنجم (علیه السلام) شنیده‌ام. گفت: به خدا سوگند! از چشمه صافی برداشته‌ای!

۱۱- انبیاء ۹۵:

«وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ»

یعنی: حرام است برگشت قومی که ما آنها را عذاب نمودیم امام باقر (علیه السلام) و امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر قومی که حق تعالی، آنها را به عذاب، هلاک نموده است، در رجعت، بر نخواهند گشت.

۱۲- یونس ۳۹:

«بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ»

یعنی: بلکه تکذیب می‌کنند، آنچه را که علم و تأویلش را نمی‌دانند. امام پنجم (علیه السلام) فرمود: این آیه در باب رجعت است که هنوز وقت آن نیامده است و آنها آن را تکذیب کرده و می‌گویند: رجعت، نخواهد آمد!

۱۳- طه ۱۲۴:

«فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا»

یعنی: به درستی که برای او زندگی سختی خواهد بود. روایت شده که این آیه در زمان رجعت است خوراک و دشمنان اهل بیت در آن زمان، عذره انسان خواهد بود.

۱۴- غافر ۵۱:

«إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ»

یعنی: به درستی که ما رسولان خود و مؤمنین را در زندگانی دنیا و در روزی که برای شهادت می ایستند، یاری می کنیم.

امام صادق (علیه السلام) فرمود: یاری خدا، در زمان رجعت است. زیرا بسیاری از پیامبران، در دنیا یاری نشدند تا زمانی که از دنیا رفتند.

۱۵- اعراف ۹۶:

«وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ».

یعنی: اگر اهل سرزمینها، ایمان می آوردند و تقوا پیشه می کردند، از آسمان و زمین، برکات، بر آنها نازل می کردیم.

امام حسین (علیه السلام) فرمود: این آیه در زمان رجعت است که خداوند تعالی، برکات را از آسمان به زمین می فرستد، بطوری که شاخه های درختان میوه دار، از بسیاری میوه بشکند و میوه تابستان در زمستان و میوه زمستان در تابستان، به عمل آید.

۱۶- اسراء ۶:

«ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا».

یعنی: بار دیگر پیروزی را بر علیه آنان، برای شما قرار دادیم. و شما را با ثروتها و پسران یاری کرده و لشکر شما را زیادتر قرار دادیم.

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود: اولین کسی که به دنیا بر می گردد، امام حسین (علیه السلام) و اصحابش و یزید و یاران - پلید - او می باشند. سپس امام، همه دشمنان را بکشد، همانطوری که آنها او را کشتند.

۱۷- النازعات ۷:

«يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ * تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ».

یعنی: روزی که می لرزاند، لرزاننده * در حالیکه لرزاننده دیگری در پی آن درآید.

امام صادق (علیه السلام) در تأویل این آیه فرمود: راجفه، حسین بن علی (علیه السلام) است و رادفه، علی بن ابی طالب (علیه السلام) است. اولین شخصی که از قبر بیرون می آید، حسین بن علی (علیه السلام) با هفتاد و پنج نفر می باشند.

۱۸- نبأ ۳:

«كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ».

یعنی: هرگز! بزودی خواهند دانست * سپس بزودی می فهمند.
امام صادق (علیه السلام) فرمود: مراد از دانستن اول، در رجعت است و مراد از دانستن دوم، در قیامت است.

۱۹- بقره ۱۹۳:

«وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ».

یعنی: بکشید آنان را تا زمانی که دیگر فتنه نباشد و همه دین برای خدا باشد.

امام صادق (علیه السلام) فرمود: مصداق این آیه، در زمان حضرت مهدی (عج) و رجعت حضرت رسول (صلی الله علیه وآله) خواهد بود.

۲۰- هود ۴۹:

«وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ».

یعنی: عاقبت، با اهل تقوا خواهد بود.
روایت شده است که: این آیه در رجعت است که حکومت آل محمد (صلی الله علیه وآله)، تأسیس می شود. عمر حکومتها از زمان آدم (علیه السلام) تا ایام رجعت، بیست هزار سال است و مدت حکومت آل محمد (صلی الله علیه وآله) هشتاد هزار سال طول می کشد!

رجعت در روایات

روایات زیر از کتب «حق الیقین» و «بحار الانوار» علامه مجلسی و کتاب «مجمع المعارف و مخزن العوارف» محمد شفیع بن محمد صالح، نقل شده است:

۱- امام صادق (علیه السلام) فرمود: خلفای جور، خود را امیرالمؤمنین می خواندند، در حالیکه این نام مخصوص علی (علیه السلام) است. و هنوز معنا و تأویل این نام برای مردم، ظاهر نشده است! راوی گفت: تأویل آن کی خواهد بود؟ فرمود: آن وقتی که خداوند، پیامبران و مؤمنان را جمع می کند تا علی (علیه السلام) را یاری کنند. در آنروز، پیامبر اسلام، علم را به دست علی (علیه السلام) می دهد و او امیر مؤمنان، خواهد بود و همه مردم در زیر علم آن حضرت، خواهند بود و او امیر و پادشاه همه خواهد بود.

۲- امام صادق (علیه السلام) فرمود: روح مؤمن پس از رحلت، آل محمد (صلی الله علیه وآله) را در بهشت های رضوان، زیارت می کند و با آنها طعام و آشامیدنی می خورد و می آشامد و در جلسات با آنها سخن می گوید تا

اینکه امام عصر (عج) ظهور کند. پس از ظهور، خداوند مؤمنین را زنده می کند و ارواح زنده شده، فوج فوج، تبلیه گفته و به محضر آن حضرت، مشرف می شوند.

۳- امام صادق (علیه السلام) فرمود: من از خدا خواستم که فرزندم اسماعیل را بعد از من باقی گذارد ولی خدا ابا کرد ولیکن خدا در باره او منزلت دیگری به من عطا کرد که در رجعت، او با ده نفر از اصحاب خود، زنده می شود و علمدارش عبدالله بن شریک عامری است.

۴- امام پنجم (علیه السلام) فرمود: گویا عبدالله بن شریک را می بینم که عمامه سیاهی بر سر دارد و علامتی در کتفش قرار داشته و پیش روی قائم ما، با چهار هزار نفر که در رجعت، زنده شده اند، صدا به تکبیر بلند کرده و از دامن کوه بالا می روند.

۵- داود رقی می گوید: به امام صادق (علیه السلام) عرض کردم: من پیر شده ام و استخوانهایم باریک شده است. دوست دارم آخرین عملم این باشد که در راه شما کشته شوم! امام فرمود: چاره ای نیست که اگر در این موقع نشود، در رجعت خواهد شد.

۶- راوی می گوید: از امام صادق (علیه السلام) پرسیدم: آیا رجعت حق است؟ فرمود: آری! پرسیدم: اولین شخصی که رجعت کند، کی خواهد بود؟ فرمود: امام حسین (علیه السلام) که بعد - ظهور - از حضرت مهدی (عج)، با اصحابش که - در کربلا - با او شهید شدند، زنده می گردند. همانطور که با حضرت موسی (علیه السلام) هفتاد پیامبر بودند، با امام حسین (علیه السلام) (نیز هفتاد پیامبر، خواهند بود! حضرت مهدی (عج) - در هنگام رحلت - انگشت خود را به امام حسین (علیه السلام) می دهد و از دنیا خواهد رفت.

امام حسین (علیه السلام) او را غسل و کفن و حنوط خواهد کرد و - بعد از نماز بر او - او را در قبر، مدفون می سازد.

۷- امیر مؤمنان (علیه السلام) فرمود: گویا مردگان را می بینم که داخل کوچه های کوفه شده و شمشیرهای برهنه بر دوش نهاده و بر دشمنان خدا، از اولین و آخرین می زنند!

۸- در روایت است که خدیجه در ایام رجعت زنده شده و به دنیا برمی گردد.

نتیجه مطالب رجعت

علماء شیعه معتقدند که بعد از ظهور امام عصر (عج)، پیامبرگرامی اسلام (صلی الله علیه وآله) و ائمه معصومین (علیه السلام)، زنده می شوند و به دنیا برمی گردند و پس از انتقام از دشمنان، حکومت اهل بیت (علیه السلام) را تأسیس می کنند. مدت این حکومت را بعضی روایات، هشتاد هزار سال، ذکر کرده اند.

از مردم، کسانی زنده می شوند که مؤمن خالص و یا کافر خالص بوده اند و غیر از این دو دسته، بقیه افراد رجعت ندارند. همچنین اقوامی که به عذاب الهی، هلاک شده اند، در رجعت زنده نمی شوند.

فصل سوم

قیامت

روزی که فدیة از کسی، قبول نمی شود!

امام سجاد (علیه السلام) فرمود: بدان ای پسر آدم! پس از دنیا، روز قیامت است که همه مردم جمع می شوند و خداوند، همه اولین و آخرین را جمع می نماید و آن روزی است که در صور دمیده می شود و مردگان زنده می گردند و روزی است که از شخصی، فدیة قبول نمی شود و معذرت کسی، پذیرفته نمی شود و توبه برای احدی نیست! در آنجا فقط در مقابل حسنات، پاداش و در مقابل بدیها، مکافات است! هر مؤمنی که در این دنیا، یک سر سوزن، کار خیر کرده باشد، در روز قیامت، آنرا می بیند و هر مؤمنی که در این دنیا، یک سر سوزن، کار بد کرده باشد، آنرا می بیند.

جائیه ۲۶:

« قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ »

یعنی: بگو! خداوند است که شما را زنده می کند متولد می کند سپس می

میراند، سپس شما را در روز قیامت، جمع می نماید. شکی در قیامت، نیست!
ولی اکثر مردم، نمی دانند.

عمرو بن معدی کرب و فزع اکبر!

هنگامی که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) از غزوۀ تبوک به مدینه برگشت، عمرو بن معدی کرب، نزد او رفت. پیامبر (صلی الله علیه وآله) به او فرمود: ای عمرو! اسلام بیاور تا خداوند تو را از فزع اکبر، ایمن گرداند! عمرو جواب داد: ای محمّد! من از چیزی نمی ترسم! فزع اکبر چیست؟ رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود ای عمرو! اینطور نیست که تو خیال می کنی! وقتی روز قیامت شود، صیحه ای به گوش خلّاق برسد که هر مرده ای زنده شده و هر زنده ای بغیر از کسی که خدا بخواهد، می میرد! سپس صیحه ای دیگر به گوش می رسد که همه مردگان، زنده شده و در صف می ایستند و آسمان شکاف برمی دارد و زمین پهن می شود و کوهها از هم می پاشند و آتش مانند کوه زبانه می کشد و دل هر صاحب روحی مگر کسی که خدا بخواهد، از افکار خالی شده و فقط به فکر خودش می افتد. آنوقت توای عمرو! در آنروز چه می کنی؟ جواب داد: من امر بزرگی را از تو شنیدم! سپس ایمان آورد و قومش نیز ایمان آوردند!

قیامت در سخن علی (علیه السلام)

علی (علیه السلام) فرمود: وقتی موعد قیامت فرا رسد، در این هنگام، خداوند آسمان را به حرکت در آورد و از هم بشکافد و زمین را به لرزش آورد و به سختی تکان دهد. کوه ها از جا کنده از هیبت و سطوتش، به یکدیگر کوبیده و متلاشی شوند و با خاک یکسان گردند.

تکویر ۱ تا ۱۴

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * وَ إِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ * وَ إِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ * وَ إِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ * وَ إِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ * وَ إِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ * وَ إِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ * وَ إِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ * بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ * وَ إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ * وَ إِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ * وَ إِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ * وَ إِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ * عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أُحْضَرَتْ ».

یعنی: به نام خداوند رحمن و رحیم * هنگامی که خورشید، بی نور شود * و زمانی که ستارگان تیره گردند * و در وقتی که کوه ها چون ریگ روان شوند * و آنگاه که شتران آبستن، رها گذاشته شوند * و آنگاه که جانوران وحشی، گرد آورده شوند * و آنگاه که دریاها به جوش آیند * و آنگاه که افراد با هم جفت شوند - نیکان با نیکان و بدان با بدان - * و آنگاه که از دختر زنده بگور شده، پرسند * به کدام گناه کشته شده است * و آنگاه که نامه ها - نامه عمل - گشوده شود * و آنگاه که آسمان برکنده شود * و آنگاه که دوزخ افروخته و شعله ور گردد * و آنگاه که بهشت نزدیک

گردانیده شود * انسان آنچه را که پیش فرستاده، بداند.

قیامت، ناگهانی است!

روایت شده که: وقتی قیامت فرا می رسد، آنقدر ناگهانی است که دو نفر که لباسهایی برای فروش، عرضه کرده اند، صبحه به آنها مجال جمع کردن و پیچیدن نمی دهد! دیگری لقمه غذا برداشته تا بر دهان بگذارد، ولی صبحه به او مهلت نمی دهد! چوپانی که گله خود را به آبگاه آورده تا سیرابشان نماید، فرصت پیدا نمی کند!

همچنین روایت شده که: آنانکه در بازار مشغول معامله هستند، همه در جای خود می میزند! هیچکس نمی تواند به منزل برگردد و یا وصیتی نماید.

اسامی قیامت:

یوم المجموع! روزی که همه خلایق جمع می شوند - یوم المشهود! روزی که عده ای در آن مورد شهادت واقع می شوند - یوم التلاق! روز ملاقات اهل آسمان و زمین - یوم التناد! روزی که اهل بهشت و جهنم، یکدیگر را صدا می زنند - یوم الآزفة! روز نزدیک شونده - یوم التغابن! روز زیان اهل جهنم - یوم الحاقه! روزیکه وقوعش، حقیقت دارد. - یوم القارعة! روز کوبنده - یوم الطامة الكبرى! روز حادثه عظیم - یوم الموعود! روز وعده شده - یوم الشاهد! روزی که عده ای در آن شهادت می دهند - یوم الغاشية! روزی که

پوشنده و فراگیر است - يوم تبلى السرائر! روزی که اسرار آشکار می گردد - يوم الصاخة! روز بانگ هول انگیز - يوم ترجف الراجفة! روزی که لرزاننده می لرزاند - يوم الفصل! روز داوری - يوماً عبوساً قمطريراً! روزی که گرفته و سخت است - يوم الواقعة! روز بوقوع پیوسته - يوم الواهية! روزی که آسمان سست می شود. - يوم الخافضة و الرافعة! روزی که کافر خوار و پست و مؤمن عزیز و برتر می گردد - يوم الفتح! روز پیروزی مؤمنین - يوم الحسرة! روز پشیمانی جهنمیان و...

حالات مردم و خلائق در صحنه قیامت!

طبق آیات قرآن، صحنه قیامت، بسیار سخت و هولناک است! آنچنان که از سختی آن، کودکان پیر می شوند و مادران، بچه‌های شیرخوار خود را رها می نمایند و انسان از برادر و پدر و مادر و فرزندان و دوستان خود فرار می نماید! آنچنان که همه انبیاء بغیر از حضرت محمد (صلی الله علیه وآله)، صدامی زنند: نفسی، نفسی! یعنی خدایا! به داد من برس! انسانها را مست می بینی در حالی که مست نمی باشند، بلکه قیامت هولناک است! در آنروز اثری از دوستی‌ها، رفاقت‌ها، فامیلی‌ها و قوم‌گرایی‌ها نیست! گناهکار حاضر است برای فرار از عذاب، فرزندان و زن و برادر و خویشان خود را تسلیم کند! هیچ دوستی نمی تواند به داد دوست خود برسد، مگر خدا بخواهد! کافر آرزومی کند، ای کاش خاک بودم! قدرت جسمانی و پول و ثروت و زیبایی و حسب و نسب ریاست و علم و دانش و زرنگی و زیرکی و امثال اینها که در دنیا، دارای ارزش هستند، در قیامت بکار

نمی آید! معذرت خواهی ظالمین، پذیرفته نمی شود!
تنها در آن روز، متقین و مؤمنین و اولیاء خدا، خوشحال و مسرورند! آنان در قیامت، دارای درجات مختلفی هستند. بعضی ها آنقدر مقامشان بالا است که به موازات منبر نورانی پیامبر اسلام، منبری برایش نصب می کنند! و بعضی مقامی پایین تر دارند.

عده ای حیوان محشور می شوند!

شخصی از رسول خدا (صلی الله علیه وآله) درباره آیه - فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا - یعنی: فوج فوج می آیید. سؤال کرد. حضرت گریست و فرمود: سؤال مهمی کردی! در قیامت، عده ای از مردم، به صورتهای مختلف، محشور می شوند.

- ۱- شایعه سازان، به صورت میمون!
- ۲- حرام خواران، به صورت خوک!
- ۳- رباخواران، به صورت واژگون!
- ۴- قاضی ناحق، به صورت کور!
- ۵- خودخواهان مغرور، به صورت کر و لال!
- ۶- عالم بی عمل، در حال جویدن زبان خود!
- ۷- همسایه آزار، به صورت دست و پا بریده!
- ۸- خبرچین، به صورت آویخته به شاخه ای آتش!
- ۹- عیّاشان، بدبوتر از مردار!
- ۱۰- متکبران، در پوششی از آتش!

سه روایت مهم از امام صادق (علیه السلام)

۱- کسی که پول دارد ولی به حج نمی رود، روز قیامت، کور محشور می شود.

۲- اگر مؤمنی به شخصی درباره چیزی که نیاز دارد، مراجعه کند و آن شخص در حالیکه خود و یا با واسطه می تواند که رفع احتیاج او نماید ولی جواب رد بدهد، روز قیامت با صورتی سیاه و چشمانی برگشته و دستهایش زنجیر شده به گردن، محشور می شود و به او گفته می شود: این خائنی است که به خدا و رسولش، خیانت کرده است! سپس امر می شود که به جهنم انداخته شود.

۳- هر کسی که حق مؤمنی را ندهد، خداوند او را پانصد سال بر پایش نگه می دارد، بطوریکه عرق و خونس جاری شود و منادی ندا کند: این ظالمی است که حق مؤمنی را ضایع کرده است! و بعد از چهل روز توبیخ، به جهنم برده می شود. (علیه السلام)

انواع و اقسام مجرمین در صحنه قیامت!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود:

* کسی که ساختمانی از روی ریا بسازد، در قیامت تا هفت طبقه آن زمین فرو رفته و آتش به گردنش رسیده و سپس به جهنم می افتد!

* کسی که با زنی نامحرم، از دبر نزدیکی نماید یا با مردی یا نوجوانی لواط کند، روز قیامت، بدبوتر از مردار، محشور می شود، و اهل محشر از بوی او ناراحتند و از او معذرتی قبول نمی گردد، سپس به جهنم می رود و همه اعمالش باطل می شود. در جهنم او را در تابوتی که میخ های آن از آهن است، گذاشته می شود و بر تابوت فرو می کنند، تا میخها در بدنش فرو می رود و اگر عرق او را بر چهارصد امت قرار دهند، همه می میرند و او از کسانی است که عذابش از همه بیشتر است!

* کسی که مهر زنش را ندهد، نزد خدا زناکار محسوب می شود! خدا در قیامت به او می گوید: ای بنده! با شرایطی کنیزم را به تو تزویج کردم، ولی تو به شرایط عمل نکردی! سپس خدا، حق زن را از مرد می گیرد و - گاهی - همه حسنات مرد را برای زن حساب می کند و اگر باز زن طلبکار بود، مرد را به جهنم می برند!

* کسی که شهادتی را مخفی کند، خدا گوشت او را بر اهل محشر می ریزد و داخل جهنم می گردد!

* کسی که دو زن داشته باشد و عدالت را در مورد نفقه و خودش، رعایت نکند، روز قیامت با غل و زنجیر محشور شده و داخل دوزخ می گردد!

* کسی که با زن نامحرمی دست بدهد، با غل و زنجیر محشور شده و به جهنم برده می شود!

* کسی که با زن نامحرمی، شوخی کند، با هر کلمه ای که با او سخن بگوید، هزار سال زندانی می شود و زن اگر راضی باشد و مرد را وادار به بوسیدن یا مباشرت حرام یا شوخی با او کند، و مرد به این سبب، دچار فحشاء شود، همین عذاب برای زن هم می باشد!

* کسی که سیلی به صورت مسلمانی بزند، خداوند در روز قیامت، استخوانهای او را جدا کند و در غل و زنجیر محشور شده و به جهنم، داخل می شود!

* کسی که بین دو نفر سخن چینی کند، خداوند در قبر آتشی بفرستد که او را تا قیامت بسوزاند و روز قیامت در حالی که مارهای سیاه او را نیش می زنند، محشور شده و به دوزخ داخل گردد!

* کسی که به فقری ستم کند و او را حقیر شمارد، خداوند او را به صورت ذره ای محشور کند تا داخل جهنم گردد!

* کسی که به مرد یا زن همسردار، تهمت زند، خداوند عمل او را باطل کند و در قیامت، هفتاد هزار فرشته از مقابل و پشت سر، او را با تازیانه می زنند تا داخل دوزخ گردد!

* کسی که شراب بخورد، خداوند از سم مارهای سیاه و عقربها، مایعی به او بخوراند که قبل از نوشیدن، گوشت صورتش در ظرف بریزد و بعد از نوشیدن، گوشت و پوستش مثل مردار بگندد، بطوریکه اهل محشر از بوی آن اذیت می شوند سپس به جهنم برده می شود! و کسانی که در خوردن و فشردن انگور شراب و فروختن و خریدن و حمل آن دست دارند و کسی که از پول فروش آن استفاده می کند، همه در گناه شریکند و هر کسی که شراب به نصرانی یا یهودی و صائبی و یا دیگری بنوشاند، همین گناه را دارد!

* کسی که شهادت دروغ بر علیه مسلمانی و یا اهل کتابی و یا دیگری بدهد، روز قیامت به زبانش آویزان می شود و در درک اسفل با منافقین خواهد بود!

* کسی که چشمش را خیره بر زن نامحرم نماید، در قیامت در حالی که میخهای آتشین بر چشمش فرو شده، محشور می شود و تا پایان حساب، به همین حالت است تا به دوزخ برده شود!

* کسی که برای ریاء به مردم غذا می دهد، روز قیامت، از غذای جهنم به او می خوراند و این غذا در دلش، آتش می شود تا حساب، پایان یابد!

* کسی که قرآن را حفظ کند و عمداً آن را فراموش کند، در قیامت، دست و پا بریده و در غل و زنجیر، محشور شده و برای هر آیه ای که فراموش کرده، ماری را بر او مسلط می کنند!

* کسی که علم را بیاموزد و به آن عمل نکند و حب دنیا و زینتهای آن بر او اثر کند، مستوجب غضب الهی بوده و با یهود و نصاری در درک اسفل خواهد بود!

* کسی که قرآن را برای ریاء بخواند، روز قیامت با صورتی تاریک و بدون گوشت، محشور شده و قرآن بر پشتش می زند تا داخل جهنم شود.

* کسی که قرآن را یاد بگیرد و به آن عمل نکند، روز قیامت، کور محشور می شود و می گوید: خدایا! چرا مرا کور محشور کردی در حالی که من چشم داشتم؟ گفته می شود: زیرا تو آیات الهی را فراموش کردی و الان خودت فراموش می شوی! سپس به دوزخ برده می شود!

* کسی که قرآن را برای مباحات بر علماء یا برای طلب دنیا، یاد بگیرد، خدا در قیامت استخوانهای او را پراکنده می کند!

* کسی که بر اخلاق بد زنش، صبر کند، خدا بر هر بار صبر کردن، ثواب ایوب را به او می دهد و برای زنش در هر شبانه روز، به اندازه ریگ های زیاد، گناه نوشته می شود، و اگر مرد قبل از راضی شدن از همسرش، بمیرد، زنش روز قیامت، واژگون محشور می شود و با منافقین در درک اسفل است!

* کسی که دنبال عیب جوئی مؤمنی باشد، خداوند او را به جهنم می اندازد و عورت او را بر همهٔ خلائق، آشکار سازد!

* کسی که در کنار جاده ها، مکانهایی برای اسکان مسافرین درست کند، در قیامت، بر تختی از نور مبعوث شده و نور صورتش به اهل محشر،

درخشانی می کند، بطوریکه ایجاد مزاحمت برای نور حضرت ابراهیم در قبه اش می کند و مردم می گویند: این فرشته ای از فرشتگان است!

احقاف ۶:

«وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ».

کافرین. یعنی: چون مردم محشور شوند، معبودان آنان، دشمن آنها باشند و پرستش آنها را انکار کنند. مثلاً هر که بُتی را بپرستد، آن بُت به او می گوید: من شایسته پرستش نبودم!

الرحمن ۴۱:

«يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيَوْمُ حَذِّ النَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ».

یعنی: قیافه گناهکاران - در قیامت - مشخص است. پس از پیشانی و پاهایشان گرفته می شود!

زنان فاسد!

امام صادق (علیه السلام): در روز قیامت، زنانی را که با هم مساحقه کرده‌اند، در حالی که لباسهایی از آتش در بر و مقنعه ای از آتش بر سر و عمودی از آتش در فرج آنهاست، آورده و وارد دوزخ می کنند!

علی (علیه السلام): هرکه لواط کند، روز قیامت، جُنُب محشور شده و آبهای دنیا او را پاک نکند و خدا بر او غضب و لعنت کند و جهنم را برای او آماده کند!

رؤسا!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): هر کسی که در دنیا مسئول و رئیس باشد، اگر چه بر ده نفر، روز قیامت در حالی که دستهایش به گردنش بسته شده محشور می شود! سپس اگر آدم نیکوکاری بود، آزاد می شود و اگر ظلمی کرده باشد، بر زنجیرهایش افزوده می شود!

قارعة ۸

«وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ * فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ * وَ مَا أَدْرَاكَ مَا هِيَه * نَارٌ حَامِيَةٌ».

یعنی: و اما آنکه میزان کردارش سبک باشد * پس جایگاه او دوزخ است * و تو چه دانی آن چیست؟ * آتشی است سخت سوزنده! رسول خدا (صلی الله علیه وآله): هر که با ما اهل بیت، دشمنی بورزد، روز قیامت، دست و پا بریده، محشور می شود!

حاقّة ۲۵

«وَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَه * وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَه * يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَه * مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَه * هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَه * خُدُوهُ فَغُلُّوهُ * ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ».

یعنی: و اما کسی که نامه عملش را به دست چپش می دهند، می گوید: ای کاش! کارنامه ام به من داده نمی شد! * و نمی دانستم حسابم چیست! * ای کاش! مرگ پایان کار بود * مالم مرا سودی نبخشید! * قدرتم از دست رفت!

* ندا آید: او را بگیرید و در بندش کنید! * سپس او را به جهنم اندازید!

دستها به گردن بسته!

امام پنجم (علیه السلام): روز قیامت، مردمی از قبر محشور می شوند که دستهایشان به گردنشان بسته شده و نمی توان حتی به اندازه یک انگشت خود را آزاد کنند و ملائکه ای همراهشان است که آنان را سرزنش شدید می کنند! اینها کسانی هستند که به خاطر خیر کمی از خیر زیاد، مانع شدند و خداوند به آنها نعمت داد ولی حق خدا را نسبت به اموالشان ندادند.

خدا با سه دسته سخن نگوید!

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): روز قیامت، خدا با سه دسته سخن نمی گوید و به آنان نظر - لطف - نمی کند و اعمال آنان را تزکیه نمی نماید و برای آنان عذابی دردناک است: پیرزناکار، پادشاه ستمکار، آدم خودرأی و متکبر!

پیامبر: « دو گروهند که خدا در روز قیامت به آنان نظر نمی کند؛ کسی که با فامیلش قطع رابطه نموده است و همسایه بد! ».

امام رضا (علیه السلام): « کسی که روز عاشوراء، به دنبال کارهای دنیوی نرود، خدا حاجتهای دنیوی و اخروی او را روا می دارد و کسی که روز

عاشوراء، روز حزن و اندوه و مصیبتش باشد، خداوند عزوجل روز قیامت را، روز شادی و سرورش قرار می‌دهد.»

رسول خدا: «خداوند عزوجل روز قیامت می‌فرماید: امروز ظالم و هرکه بر او مظلومه ای است، به بهشت و جهنم راهی ندارد تا زمانی که از او در حساب، ظلمش گرفته شود! سپس اینها را بسوی عرصه می‌برند در حالی که پروردگار بر عرش است و دواتهای - نوشتن اعمال - نصب شده و میزانشا نهاده شده و پیامبران و شهداء که همان امامان می‌باشند، حاضر هستند...

شخصی پرسید: ای رسول خدا! اگر مؤمنی بر کافری مظلومه ای داشته باشد، در حالی که کافر جهنمی است، چگونه آنرا پس می‌گیرد؟

فرمود: از گناهان مؤمن بر می‌دارند و به اعمال کافر اضافه می‌کند!...

سؤال شد که اگر مسلمانی بر مسلمان دیگر حقی داشته باشد چگونه اداء می‌شود؟ فرمود: از کارهای خوب ظالم بر می‌دارند و به مظلوم می‌دهند. سؤال شد: اگر ظالم کارهای خوب نداشته باشد؟ فرمود: از گناهان مظلوم بر می‌دارند و بر ظالم می‌گذارند!».

امام رضا (علیه السلام): «در خراسان بقعه‌ای است که تا قیامت محل نزول و صعود فرشتگان است. سؤال شد: آن کدام بقعه است؟ فرمود: آن زمین در طوس است و آن والله باغی از باغهای بهشت است. هرکه مرا در آن بقعه زیارت کند، گویی رسول خدا را زیارت کرده است و من و پدرانم در قیامت، از او شفاعت نماییم.

علی (علیه السلام): «جبرئیل به پیامبر گفت: هرکه انگشتر را در دست راست نماید و منظورش متابعت از سنت تو باشد، اگر در قیامت او را متحیر ببینم، دستش را بگیرم و به تو و علی (علیه السلام) برسانم.»

«قیامت به عابد گفته می‌شود: داخل بهشت شو. ولی به عالم گفته می‌شود: بایست و از هرکه می‌خواهی شفاعت نما.»

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): «روز قیامت رَحِم در حالی که به عرش آویخته شده صدا می کند: خدایا! هر که مرا وصل کرد با او وصل نما و هر که با من قطع ارتباط کرد، با او قطع نما».

هر چه ثروت انسان بیشتر باشد، حجت‌های الهی علیه او در قیامت بیشتر است.

پیامبر (صلی الله علیه وآله): «روز قیامت صاحب طنبور در حالیکه صورتش سیاه و در دستش طنبوری از آتش است، محشور می شود».

پیامبر (صلی الله علیه وآله): «روز قیامت، مغنی به صورت کور و کر و لال از قبر محشور می شود».

پیامبر (صلی الله علیه وآله): «هر که عیب برادرش را ببیند ولی آنرا بپوشاند، خدا در قیامت عیبش را بپوشاند».

ناراحتی حضرت فاطمه (سلام الله علیها)

روزی رسول خدا (صلی الله علیه وآله) به خانه دخترش آمد و دید او غمگین است. علت را پرسید. حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمود از روز قیامت می ترسم. رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود دخترم! آن روز، روز بزرگی است. اول کسی که با من وارد محشر می شود، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) است. آنگاه جدم ابراهیم (علیه السلام) آنگاه تو محشور می شوی و فرشتگان اطراف تو را می گیرند و زنان بهشتی به استقبال تو می آیند. تو در محشر وارد می شوی و عرض می کنی خدایا! شیعیان را به من ببخش. ندا می رسد ای فاطمه! از هر که دوستدار تو و فرزندان تو است،

شفاعت نما. آنوقت تو از شیعیان شفاعت می‌کنی.

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): «نخستین چیزی که در قیامت از زن می‌پرسند، نماز است و سپس درباره شوهرش (اگر ازدواج کرده بوده) که چگونه با شوهرش رفتار می‌نموده است».

«منافق و دورو در قیامت با دو زبان محشور می‌شوند. یکی از پشت سر و دیگری از جلو و آویخته! چنان آتش از آنها می‌بارد که بدنهایشان را می‌گدازد. سپس آنان را چنین معرفی می‌کنند: اینان کسانی هستند که در دنیا دو زبان داشته‌اند و دورو بوده‌اند».

پیامبر: «سه دسته بی حساب به جهنم برده می‌شوند: پیر زناکار، عاق والدین و شرابخوار».

پیامبر: «هر چشمی در قیامت گریان است مگر سه چشم: آنکه از خوف خدا بگرید. چشمی که بر حرام بسته شود. چشمی که در راه خدا نگرهبانی دهد».

امام سجاد (علیه السلام): «هر که در باره ما اشگی بریزد در قیامت باعث آبرو و روشنی چشم او می‌شود».

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): «آیا می‌دانید که مفلس کیست؟ گفتند: مفلس کسیست که درهم و دینار ندارد! فرمود: مفلس امت من، شخصی است که نماز و روزه دارد ولی روز قیامت در حالی محشور می‌شود که - در دنیا - به کسی دشنام داده و یا حق دیگری را ضایع نموده و یا به مال دیگری تجاوز نموده است! برای جبران از حسناش برمی‌دارند و به این و آن می‌دهند و چنانچه حسناش کم باشد، از گناهان صاحبان حق، به حساب او می‌گذارند، سپس او را در آتش می‌اندازند».

امام صادق (علیه السلام): «سه دسته هستند که خدا در قیامت با آنان حرف نمی‌زند و آنان را پاک نمی‌کند و برای آنان عذابی دردناک است از

جمله آنها زنی است که در بستر شویش زنا می کند.»

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): «کسی که با زن شوهردار زنا کند، در قیامت از عورت هردو، چرکی به مسیر پانصد سال خارج می شود که تمام اهل جهنم از بوی بد آن اذیت می شوند و عذابشان از همه بیشتر است.»

«در روز قیامت منادی ندا می کند: کجاست فاطمه دختر محمد؟! کجاست خدیجه دختر خویلد! کجاست مریم دختر عمران! کجاست آسیه دختر مزاحم! کجاست ام کلثوم مادر یحیی!... سپس حضرت خدیجه و حوا و آسیه با گروهی از فرشتگان، فاطمه زهراء را همراهی می کنند تا در عرصه محشر بایستند.»

امیرمؤمنان (علیه السلام) فرمود: «وقتی پیامبر از دنیا رفت از همه امتش ناراحت بود بغیر از شما شیعیان! آگاه باشید که برای هر چیزی شرافتی است و شرافت دین به شیعیان است. بدانید برای هر چیزی دستگیره ای است و دستگیره دین شیعه است. بدانید برای هر چیزی امامی است و امام زمین، آن زمینی است که شیعه در آن ساکن است. بدانید که برای هر چیزی آقائی است و آقای مجالس، مجالس شیعه است... روز قیامت بعد از ما نزدیکترین افراد به عرش الهی شیعیانند. آنها در حالی از قبرها بیرون می آیند که صورتشان روشن و خوشحال می باشند. آنها خوشحaland ولی بقیه مردم ناراحتند. بقیه در هراسند ولی شیعیان در امان هستند...»

علی (علیه السلام) فرمود: «شیعیان ما در قیامت، در حالی که صورتهای نورانی و بدنی پوشیده بوده و از هر ترسی ایمن می باشند، از قبرها بیرون می آیند و سختی ها و مواقف قیامت، برای آنان آسان است. مردم در هراسند ولی آنان نمی ترسند. مردم ناراحتند ولی آنها اندوهی ندارند. برای آنان ناقه هایی سفید که دارای بالهایی باشند، می آورند و آنان سوار شده و در سایه عرش الهی فرود آمده و بر منبرهایی از نور می نشینند و تا پایان قیامت و

حساب مردم، به خوردن غذاهایی که مقابلشان است، مشغول می باشند.
«بحارج ۶۸»

مأده ۳۶:

«إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

یعنی: اگر کافران آنچه در گُره زمین است مال آنها باشد و بخواهند آنرا بدهند تا از عذاب قیامت، خلاصی یابند، از آنها قبول نمی شود و برای آنها عذابی دردناک است.

خدا به او نظر نکند!

امام صادق (علیه السلام): «علم دین بیاموزید و جاهل به احکام دینتان نباشید! که هرکس دین الهی را نیاموزد، روز قیامت، خدا به او نظر نمی کند و عملش را تزکیه نمی نماید!».

انعام ۲۲:

«وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ».

یعنی: و روزی که همه را مبعوث می نماییم. سپس به مشرکین می گوئیم: کجا هستند شریکانی - که شریک خدا قرار می دادید - که شما می پنداشتید.

مسخره کننده مؤمن

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): « روز قیامت، شخصی را که در دنیا مؤمنین را مسخره می کرده است، می آورند و برای او دری از بهشت را می گشایند و می گویند: داخل شو! او هم که خیلی ناراحت بوده است، به طرف در بهشت حرکت می کند، ناگهان در بهشت را می بندند و از طرف دیگری دری می گشایند! و به او گفته می شود: داخل شو! چون نزدیک آن در شود، آن را هم می بندند!

«وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ».

یعنی: وای بر تکذیب کنندگان - قیامت و معاد - این آیه در سورهٔ مرسلات، ده بار تکرار شده است!

سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)

۱- هنگامیکه روز قیامت شود، یکی از پرده های بهشت را کنار می زنند. آنوقت بوی بهشت از مسیر پانصد سال به مشام همه بغیر از یک دسته می رسد! سؤال شد: آن یک دسته کدامند؟ فرمود: عاق والدین!

۲- سه دسته هستند که خدا در قیامت به آنها نظر نمی کند و آنان را تزکیه نمی نماید و برای آنان عذاب دردناک است: کسی که ادعای امامت کند

در حالی که صلاحیت امامت ندارد! کسی که امام منصوب از طرف خدا را انکار کند! و کسی که گمان کند، آن دو نفر در اسلام نصیبی دارند! (تسلية الفؤاد)

۳- روز قیامت، منادی ندا کند: دشمنان اولیاء خدا کجا هستند؟ عده ای در حالی که گوشت بر صورت ندارند، بلند شوند! سپس گفته شود: اینها کسانی هستند که مؤمنین را اذیت می کردند و با آنان دشمنی می ورزیدند و بر دینشان سرزنش می نمودند! بعد امر می شود که آنان را به جهنم ببرند.

آل عمران ۷۷:

آنانکه پیمان و عهد الهی را به قیمت کمی فروختند، در آخرت بهره ای ندارند و خدا با آنان سخن نگوید و روز قیامت به آنان نظر - نظر لطف - نکند و پاکشان نسازد و آنان را عذابی دردناک است.

ابراهیم ۴۲:

و خیال نکن خدا از اعمال ظالمین غافل است! بلکه - حساب - آنان را برای روزی که در آن، چشمها خیره بماند * در حالی که سرها بالا گرفته، چشمشان بهم نخورد و دلشان خالی از هر سرور و شادی است، تأخیر انداخته است.

چرا به علمت عمل نکردی؟

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر آیه « فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ » یعنی: برای

خدا حجت رسا است» فرمود: خداوند روز قیامت، به بنده می فرماید: آیا عالم نبودی؟ اگر بگویند: آری! گفته می شود: چرا به علمت عمل نکردی؟ و اگر بگویند: خیر! گفته می شود: چرا ندانستی تا عمل نمایی؟ و این حجت بالغه خدا بر بندگانست.

عالم و قیامت!

امام صادق (علیه السلام): عالمی که علمش را مخفی کند، روز قیامت در حالی که بدترین بو را دارد، محشور می شود بطوری که اهل محشر از بوی او ناراحت شده و همه حتی جنبندها را کوچک، او را لعن نمایند. «بحار، ج ۲»

عذاب شدیدتر

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): عذاب چهار نفر از همه شدیدتر است: کسی که پیامبر یا وصی پیامبر را بکشد و کسی که مردم را بدون اینکه علمی داشته باشد، گمراه کند و کسی که مجسمه بسازد.

عصیت!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که در دلش، ذره ای عصیت

باشد، خدا او را در قیامت، با اعراب جاهلیت، محشور می کند.

از همه سیرتر!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که در دنیا از همه سیرتر است، در قیامت از همه گرسنه تر است.

فریاد گنجشک!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که گنجشکی را بی جهت بکشد، آن گنجشک در قیامت در حالی که فریادش در اطراف عرش بلند است، می آید و می گوید: این کسی است که مرا بی جهت کشت!

خنده و خواب کم!

حضرت داود نبی (علیه السلام): ای سلیمان! کم بخواب که روز قیامت فقیر می باشی و کم خنده کن که خنده زیاد، روز قیامت تو را حقیر می کند.

زن زیبا در قیامت!

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت، زن زیبائی را که با زیبائی خود فتنه می کرده است، می آورند و به او خطاب می شود که چرا فتنه کردی؟ جواب می دهد که: خدایا! تو مرا زیبا آفریدی! به او خطاب می شود که: حضرت مریم (سلام الله علیها) از تو زیباتر بود ولی او فتنه نکرد! سپس مرد زیبائی را که با زیبائی خود فتنه می نموده است، را می آورند و به او خطاب می شود که چرا فتنه کردی؟ جواب می دهد که: تو مرا زیبا آفریدی! به او خطاب می شود که: حضرت یوسف از تو زیباتر بود. ولی به فتنه نیافتاد. بعد شخصی را که به خاطر بلاها و سختیها به فتنه افتاده بود را می آورند. به او خطاب می شود که: چرا تحمل سختیها ننمودی و به فتنه افتادی؟ جواب می دهد که: تو سختیها و بلاها را بر من نازل کردی و من به فتنه افتادم! به او خطاب می شود که: بلاهای حضرت ایوب (علیه السلام) از تو بیشتر بود ولی او به فتنه نیافتاد.

گوشت بر صورت ندارند!

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت منادی ندا می کند: آنهایی که مانع بندگان مؤمن بودند، کجا هستند؟ عده ای که گوشت بر صورت ندارند، بلند

می‌شوند! ندا می‌شود: اینها کسانی هستند که در دنیا مؤمنین را اذیت می‌کردند و با آنان دشمنی می‌نمودند و دینشان را مسخره می‌کردند! سپس دستور داده می‌شود که به جهنم انداخته شوند.

زنا!

امام صادق (علیه السلام): عذاب کسی که نطفه اش را در رحم زن نامحرم بریزد از همه بیشتر است.

لواط!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که با نوجوانی لواط کند، روز قیامت جُنُب محشور می‌شود و همه آبهای دنیا هم نمی‌تواند او را پاک کند!

اولین حکم در قیامت!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): اولین حکم خدا در قیامت در مورد خونهاست که افراد مربوط به آن از بقیه جدا می‌شوند.

حج نرفته!

امام صادق (علیه السلام): کسی که با اینکه سالم است به حج نمی رود، کور محشور می شود!

ریاکار!

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): روز قیامت، ریاکار را به چهار نام می خوانند: ای کافر! ای فاجر! ای غادر! ای خاسر! عمل و اجرت باطل شد! پاداش اعمال را از کسانی که اعمال را برای آنها انجام می دادی بگیر!

عجله در گناه!

علی (علیه السلام): کسی که در انجام گناه عجله می کند، روز قیامت زودتر از دیگران اشک می ریزد!

آثار تلاوت بعضی از سوره ها در قیامت

* کسی که سوره یونس را در هر دو یا سه ماه تلاوت کند، روز قیامت از مقربین است.

* کسی که سوره هود را در هر جمعه قرائت نماید، در قیامت از زمره پیامبران بوده و خطائش پاک می شود.

* کسی که سوره یوسف را در هر روز یا هر شب، تلاوت کند، در قیامت، جمالش مثل یوسف بوده و دچار فزع اکبر نمی گردد.

* کسی که سوره رعد را تلاوت نماید، بدون حساب، وارد بهشت شده و اجازه شفاعت در مورد خانواده و دوستانش را به او می دهند.

* کسی که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند، شهید می میرد و در قیامت با شهداء محشور می شود.

* کسی که بر تلاوت سوره مریم مداومت نماید، رو قیامت جزء اصحاب عیسی (علیه السلام) محشور شده و پادشاهی سلیمان را به او می دهند.

* کسی که سوره احزاب را زیاد قرات کند، در قیامت در کنار پیامبران، خواهد بود.

* کسی که در نمازهای واجب و مستحب، سوره دخان را تلاوت کند، در قیامت، ایمن بوده و از او حسابی آسان کشیده و نامه عملش را به دست راستش می دهند.

* کسی که در هر جمعه، سوره احقاف تلاوت نماید، در دنیا، دچار ترس نشده و در قیامت، ایمن خواهد بود.

* کسی که سورهٔ انا فتحنا را تلاوت کند، در قیامت به او مخلص خطاب می‌شود.

* کسی که هر شب قبل از خواب، سورهٔ واقعه را تلاوت نماید، روز قیامت، خدا را با صورت نورانی ملاقات می‌کند.

* کسی که سوره‌های طلاق و تحریم را در نمازهای واجب بخواند، در قیامت، دچار ترس نمی‌شود.

* کسی که بر سورهٔ لا اقسیم مداومت کرده و به آن عمل کند، با بهترین صورت محشور شده و از صراط و میزان عبور کند.

* کسی که سورهٔ و النازعات را تاوت نماید، سیراب می‌میرد و سیراب محشور می‌شود و سیراب به بهشت می‌رود.

* کسی که سورهٔ ذات البروج را در نمازهای واجب، تلاوت کند، در موقف پیامبران می‌ایستد.

* کسی که سورهٔ الطارق را در نمازهای واجب تلاوت کند، در قیامت دارای جاه و مقام بوده و از رفیقان پیامبران است.

* کسی که سورهٔ اعلی را در نمازهای واجب و مستحب، تلاوت کند، به او گفته می‌شود: از هر دری که می‌خواهی، وارد بهشت شو!

* کسی که بر تلاوت سورهٔ والعادیات مداومت کند، با علی (علیه السلام) محشور شده و در کنار او خواهد بود.

* کسی که القارعه را زیاد تلاوت کند، از حرارت جهنم ایمن است.

* کسی که سورهٔ عصر را در نوافل بخواند، با خنده و نور مبعوث شده و داخل بهشت می‌شود.

* کسی که سورهٔ لایلاف را زیاد تلاوت نماید، او را بر مرکبی از مرکبهای بهشت سوار نمایند.

ثواب زیارت مشهد

امام جواد (علیه السلام): «کسی که قبر پدرم را - در مشهد - زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و در قیامت تا پایان حساب، منبری به موازات منبر رسول خدا (صلی الله علیه وآله)، برای او قرار می دهند.

این همان روز است!

عمرو بن شیبه می گوید: «به امام پنجم (علیه السلام)، عرض کردم: خدا مرا فدایت کند! هنگامی که قیامت بر پا می شود، پیامبر (صلی الله علیه وآله) و امیر مؤمنان (علیه السلام) و شیعیان کجا هستند؟ فرمود: بر کثبانی از مُشک اذفر و بر منبرهایی از نور هستند. مردم در اضطرابند ولی آنان نیستند! مردم بی تابند ولی آنان نیستند! سپس این آیه را تلاوت فرمود:

« من جاء بالحسنة فله خيرٌ منها و هم من فزع يومئذٍ آمنون » یعنی: کسی که با حسنه - ولایت علی (علیه السلام) - بیاید، از اضطراب در امان است. « لا يحزنهم الفزع الاكبر وتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون ». یعنی: در آن روزی که روز بی تابی بزرگ است، آنها غمگین نیستند و ملائکه با آنان ملاقات کرده و می گویند: این همان روزی است که

به شما وعده داده شده بود.»

جسم نورانی!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): « هنگامی که مؤمن از قبر محشور می شود، هیكلی شبیه خودش، جلو او قدم می گذارد و هر کجا مؤمن دچار ترس و هراس های قیامت می شود، آن هیكل به او دلداری می دهد و می گوید: نترس! و ناراحت نباش! و بشارت باد بر تو به خوشحالی و کرامت خدا! تا اینکه مؤمن حساب آسانی پس می دهد و امر به رفتن به بهشت می شود و در تمام این مراحل او با این شخص است. وقتی مؤمن می خواهد داخل بهشت شود، به آن هیكل می گوید: تو خوب شخصی هستی که همراهم از قبر خارج شدی و به من بشارت دادی تا اینکه براحتی به بهشت رسیدم. تو کیستی؟ می گوید: من همان شادی هستم که در دنیا، در دل برادر مؤمنت وارد نمودی! خدا مرا خلق کرد تا به تو آرامش و بشارت بدهم! ».

اثرات رمضان!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): « یکی از اثرات روزه رمضان، امان از گرسنگی و تشنگی قیامت است ».

شهدا

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): «روز قیامت، شهداء بر منبرهایی از یاقوت، در سایه عرش هستند و خدا به آنان گوید: آیا پاداش خوبی به شما دادم؟ می‌گویند: آری!».»

لباس از نور

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): روز قیامت، عده ای را می آورند که لباسهایی از نور پوشیده و بر صورتشان نیز نور است. آثار سجده از آنها پیداست. آنها از صفوف عبور کرده و در مقابل - قدرت و عظمت - پروردگار می ایستند. ملائکه و پیامبران و شهداء و صالحین بر آنها غبطه می خورند! عمر گفت: یا رسول الله! اینها کیانند؟ فرمود: شیعیان ما که امامشان، علی (علیه السلام) است.

خواب عجیب پیامبر!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود: دیشب عجایبی را در خواب

دیدم! از جمله دیدم مردی از امت مرا خواستند عذاب کنند ولی وضوء آمد و مانع عذابش شد! دیدم شیاطین، مردی از امت مرا دچار وحشت کردند ولی ذکر خدا آمد و او را نجات داد! دیدم مردی از امت را که مأمورین عذاب به سراغش آمدند ولی نماز آمد و مانع شد! دیدم مردی از امت دچار تشنگی و عطش بود و هرگاه می خواست آب بنوشد، مانع می شدند ولی روزه رمضان آمد و او را سیراب کرد! دیدم مردی از امت را که می خواست به گروه پیامبران، که حلقه وار نشست بودند، بپیوندد، ولی نمی گذاشتند. اما غسل جنابت آمد و دست او را گرفت و در کنارم نشاندا! دیدم مردی از امت را که مقابل و پشت سر و سمت راست و چپ و پائینش، تاریک است و او در تاریکی واقع شده بود ولی حج و عمره آمد و او را از تاریکی در آورد و نور کرد! دیدم مردی از امت، با مؤمنین صحبت می کرد. ولی آنها با او حرف نمی زدند آنگاه صله رحم آمد و گفت: ای مؤمنین! با او سخن بگویید که او صله رحم می نمود. آنها با او سخن گفتند و با او دست دادند! دیدم مردی از امت را که دست و صورت خود را از آتش دور می کرد. تا اینکه صدقه آمد و سایه بر سرش و پرده بر صورتش شد! دیدم مردی از امت را که زبانه آتش از هر طرف، او را گرفته بود ولی امر بمعروف و نهی از منکر آمدند و او را خلاص کردند با ملائکه رحمت قرار دادند! دیدم مردی از امت را که نشسته بود و بین او و رحمت الهی، مانع قرار داشت ولی خوش اخلاقیش آمد و دست او را گرفت و وارد رحمت الهی نمود! دیدم مردی از امت را که نامه عملش به دست چپ بود ولی خوف او از خدا آمد و نامه عملش را به دست راستش داد! دیدم مردی از امت را که بر لبه جهنم ایستاده بود. ولی امیدش به خدا آمد و او را نجات داد! دیدم مردی از امت در آتش افتاد ولی اشکهایی که از ترس خدا ریخته بود آمد و او را از آتش درآورد! دیدم مردی از امت بر پل صراط می لرزید ولی حسن ظنش به خدا آمد و لرزشش بر طرف شد و از صراط عبور

کرد! دیدم مردی از امتم بر صراط است و گاهی بر سینه اش و گاهی بر دست و پایش می رود و گاهی معلق می شود ولی صلوات او بر من آمد و او را بر پایش ایستاند و از صراط عبورش داد! دیدم مردی از امتم بر در بهشت است ولی در بهشت بسته بود تا اینکه شهادت لا اله الا الله آمد و درها را باز کردند و او وارد بهشت شد!

همه گریان

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): روز قیامت، همه چشمها گریان است غیر از سه چشم! چشم کسی که یک شب در راه خدا، نگهبانی داده است. چشم کسی که بر روی حرام بسته شده است. و چشم کسی که از خوف خدا، اشک ریخته است.

نماز شب

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): از جمله آثار نماز شب، اینست که روز قیامت، تاجی بر سر و سایه ای بر بالای سر صاحبش می شود.

آقا در قیامت

امام پنجم (علیه السلام): سرور و آقای نیکان در قیامت، شخصی است که بعد از رحلت پدر و مادرش، نیز به آنان نیکی کرده است - آنان را فراموش ننموده است -.

ایمن از فزع!

امام صادق (علیه السلام): هر که سه روز آخر ماه رجب را روزه بگیرد، از فزع بزرگ و هول و هراسهای آن، ایمن گردد.

سخنران قیامت

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): خطیب و سخنران انبیاء در قیامت، شعیب پیامبر است.

اهل تواضع

حدیث قدسی: در قیامت نزدیکترین افراد به من اهل تواضع و دورترین افراد به من متکبرین هستند.

عبد المطلب یک اُمّت!

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت، عبد المطلب، به صورت یک اُمّت محشور می شود و دارای چهرهٔ پیامبران و هیبت پادشاهان است.

اولین شخصی که محشور می شود!

در صحف ادريس است که خدا فرمود: محمد (صلى الله عليه وآله) اولین کسی است که از زمین محشور می شود و به موقف قیامت، وارد می گردد و شفاعت می کند و شفاعتش قبول می شود و اولین شخصی است که درهای بهشت را می کوبد و بهشت برایش گشوده می شود و وارد بهشت می شود.

شیعیان علی (علیه السلام) در قیامت

علی (علیه السلام): در قیامت، اهل ولایت ما، در حالی که دارای صورتهای نورانی و بدنی پوشیده و ایمن از هر ترسی هستند، از قبرها خارج می شوند. سختی ها و موافق قیامت، برای آنان آسان است. مردم می ترسند ولی آنان نمی ترسند! مردم ناراحت و غمگینند ولی آنها اندوهی ندارند! برای آنان ناقه هایی سفید که دارای بالهایی می باشند، می آورند و آنان سوار شده و در سایه عرش الهی فرود آمده و بر منبرهایی از نور می نشینند و تا پایان حساب مردم، به خوردن طعامهایی که در مقابل آنان است مشغول هستند.

تبدیل بدی به خوبی

امام باقر (علیه السلام) در تفسیر آیه « فَاُولَئِكَ يَبْدَلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ » یعنی: آنها کسانی هستند که خدا، بدیهای آنان را تبدیل به نیکی می کند» فرمود: وقتی مؤمن گناهکار را به موقف حساب می آورند، خدا خود از او حساب می کشد. هیچکس از حساب او خبردار نمی شود! خدا گناهان او را یادآور می شود و مومن هم به آنها اقرار می کند. سپس خدا به نویسندگان اعمال دستور می دهد که گناهان او را تبدیل به حسنات کنند و این حسنات را به مردم نشان دهند! مردم وقتی حسنات او را می بینند، می گویند: این

شخص اصلاً گناهی نکرده است! در آخر خدا دستور می‌دهد، او را به بهشت ببرند.

اثر علم

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که یک مسئله یاد بگیرد، روز قیامت، هزار گردنبند از نور بر گردنش می‌گذارند. «بحار، ج ۱»

اولین نفری که صدا می‌زنند

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): اولین نفری را که در قیامت، صدا می‌زنند، من هستم. من از طرف راست عرش بر می‌خیزم و لباس سبزی از لباسهای بهشت می‌پوشم. سپس پدرم ابراهیم را می‌خوانند. او هم از جانب راست عرش بر می‌خیزد و بر تن او هم لباس سبزی از لباسهای بهشت می‌پوشانند. بعد منادی از طرف عرش ندا می‌دهد: بهترین پدر، پدرت ابراهیم است و بهترین برادر، برادرت علی (علیه السلام) است.

ترس از خدا

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): هر که برای خدا و از خوف خدا، گناه نکند، خدا او را در روز قیامت، راضی می نماید.

کنترل عصبانیت

امام پنجم (علیه السلام): کسی که عصبانیت خود را کنترل کند، در حالی که قدرت بر اعمال خشونت دارد، روز قیامت خداوند دلش را از اطمینان و ایمان پر نماید.

فقراء در را می کوبند!

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت عده ای به طرف بهشت رفته و درهای آنرا می کوبند! به آنها گفته می شود: شما کیستید؟ جواب می دهند: ما فقرا هستیم! به آنها می گویند: اول بروید حساب پس بدهید! جواب می دهند شما چیزی بما ندادید تا حساب آن را از ما بکشید! خداوند عزوجل می فرماید: راست گفتند! آنها را به بهشت داخل کنید.

موهای منی

امام صادق (علیه السلام): وقتی مؤمنی در مراسم حج در منی موهای خود را کوتاه نمود، و آنها را در زمین دفن کرد، روز قیامت همین موها در حالی که از طرف صاحب خود لبیک می گوید، می آیند.

اثر ۴۰ سال اذان

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): کسی که ۴۰ سال اذان بگوید، روز قیامت، عمل چهل صدیق را به او بدهند. کسی که ۲۰ سال اذان بگوید، در قیامت نورش به اندازه نور آسمان است. کسی که ۱۰ سال اذان بگوید، با حضرت ابراهیم (علیه السلام) در یکجا می باشد. کسکه ۱ سال اذان بگوید، همه گناهانش آمرزیده می شود.

وضو

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): من در قیامت، امتم را از آثار وضوء می شناسم.

چرا مریض شدم نیامدی؟

صادقین (علیهما السلام): خداوند، روز قیامت از مؤمن حساب آسانی می کشد. سپس او را عتاب می کند که چرا وقتی مریض شدم، به عیادت نیامدی؟ مؤمن می گوید: تو پروردگار و من بنده ام! توحّی هستی و دچار درد و ناراحتی نمی شوی! خدا می فرماید: هر که مؤمنی را عیادت کند، گویا مرا عیادت کرده است.

چهار حدیث از رسول خدا (صلی الله علیه و آله)

بچه ها در مقابل بهشت

۱- روز قیامت، به اطفال مؤمنین گفته می شود که به بهشت بروید! آنها حرکت می کنند ولی در بهشت منتظر پدر و مادر خود می ایستند! به آنها گفته می شود: آنها گناهکارند! کودکان با شنیدن این سخن، ناله سر می دهند... در این حال خدا می فرماید: پدر و مادر آنها را هم به بهشت ببرید.

قرآن جلو جهنم

۲- روز قیامت، هر سورة قرآن بر در جهنم می ایستد و نمی گذار قاری او به جهنم برود!

شعار مسلمین

۳- شعار مسلمین در هنگام عبور از پل صراط، لا اله الا الله و علی الله فلیتوکل المتوکلون است.

حافظ ۴۰ حدیث

۴- کسی که ۴۰ حدیث دینی برای اُمتِّم حفظ کند، روز قیامت در زمره فقهاء و علماء خواهد بود.

نام محمد

در روایت است که در قیامت، خدا به کسی که نامش محمد است می‌فرماید: حیا نکردی با اینکه نامت نام حبیب من است، معصیت نمودی؟ ولی امروز من حیا می‌کنم که تو را عذاب کنم! زیرا نامت نام حبیب من است.

شیعیان

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت، ندا می‌شود: شیعیان آل محمد (صلی الله علیه و آله) کجا هستند؟ عده زیادی که فقط خدا اندازه آنها را می‌داند، بلند می‌شوند! سپس ندا می‌شود: زائرین قبر حسین (علیه السلام) کجا هستند؟ عده زیادی بلند می‌شوند، به آنها گفته می‌شود: دست هر که را دوست دارید بگیرید و داخل بهشت شوید!

اولین عضوی که حرف می‌زند!

امام صادق (علیه السلام): اولین عضوی که در قیامت، سخن می‌گوید،

رَجِم است. می گوید: خدایا! هر که مرا وصل نمود، تو هم امروز بین خود و او را وصل نما! و هر که مرا قطع نمود، تو هم امروز بین خود و او را قطع کن!

شعله‌ای مانند کوه

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): بنده ای در قیامت، ایستاده است. ناگاه شعله ای از آتش جهنم که از همه کوهها بزرگتر است، بسوی او شعله می کشد! او متحیر می شود که چه کند! در این موقع گرده نانی و یا دانه ای که در دنیا در مهمانی به مؤمنی داده است، در هوا پیدا می شود و به اندازه کوهی شده و مانع از رسیدن آتش به او می شود.

طول پل صراط!

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): صفوف خلایق در قیامت، ۱۲۰ صف است که طول هر صفی مسیر چهل هزار سال و عرضش هزار سال است. صفوف مؤمنین سه صف و صفوف کفار ۱۱۷ صف است!

طول صراط مسیر سی هزار سال است. اولین کسانی که از صراط، گذر می کنند، مؤمنین هستند که عبور بعضی از آنان، بیست سال طول می کشد! سپس کفار از پل صراط عبور می کنند ولی در بین راه، نورشان از بین می رود و خطاب به مؤمنین، می گویند: بایستید! تا ما از نور شما مقداری بگیریم!

و در این هنگام به جهنم سقوط می کنند.

سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)

صراط در دنیا

۱- صراط در دنیا، همان امامی است که اطاعتش واجب است. هر که امامش را شناخت و به او اقتدا کرد، از صراط که پلی است بر روی جهنم، عبور می کند و کسی که امامش را شناخت، در هنگام عبور از صراط آخرت، پایش بلغزد و در جهنم افتد.

از مو باریکتر

۲- مردم در هنگام عبور از صراط، چند دسته هستند و صراط از مو باریکتر و از شمشیر، تیزتر است. بعضی ها مثل برق عبور می کنند! دسته‌ای مثل اسب تیزپا عبور می نمایند! بعضی ها سینه خیز می روند! عده‌ای پیاده و آهسته می روند! و بعضی ها بصورت معلق که گاهی از آتش جهنم به آنها می رسد و مقداری می سوزند و گاهی سرپا می ایستند و از جهنم، چیزی به آنها نمی رسد، می روند!

مرصاد!

۳- مرصاد - که در آیه ۱۴ فجر که می فرماید: « **إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ** ». - پلی بر صراط است که هر که بر او مظلومه باشد، نمی تواند از او عبور کند.

وقتی که جهنم را می آورند!

امام پنجم (علیه السلام) فرمود: وقتی که آیه: « **وَجِيَءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ** ». یعنی: امروز جهنم آورده می شود! نازل شد، تفسیر آنرا از رسول خدا (صلی الله علیه وآله) سؤال کردند. حضرت فرمود: جبرئیل به من خبر داد وقتی که خدائی که جز او خدائی نیست، خلایق را از اول تا آخر، در قیامت جمع کند، جهنم را با هزار دهنه می آورند و هر دهنه ای را هزار فرشته از نگهبانان قوی و خشمگین، گرفته اند. آتش از جهنم زبانه می کشد و می خواهد دیگران را بلعد! و اگر خداوند جهنم را برای حساب و کتاب خلایق، نگه ندارد، می خواهد همه را هلاک کند! در این موقع، از جهنم گردنی بیرون می آید که بر همه، چه خوبان و چه بدان، احاطه و مسلط می شود! صدای همه حتی ملائکه و پیامبران بلند می شود که: خدایا! بر من رحم کن! غیر از تو ای محمد! که می گویی: خدایا! بر امتّم رحم کن! سپس بر جهنم، صراط را که از شمشیر روانتر و شامل سه پل است، می گذارند. به همه دستور داده می شود از پل

عبور کنند! در هنگام عبور از صراط به پل اول، که ایستگاه رحیم و امانت است، می رسند و در آنجا توقیف می گردند. اگر از آن نجات یافتند، به پل دوم که نماز است می رسند! اگر از آنجا هم نجات یافتند، به پل سوم که حق الله است می رسند!

صحنه های مختلف قیامت!

شخصی خدمت امیر مؤمنان آمد و گفت: ای امیر مؤمنان! در قرآن دچار شک شده ام! حرت فرمود: مادرت به عزایت بنشیند! چرا در قرآن به شک افتاده ای؟ گفت: زیرا در قرآن آیاتی است که با یکدیگر مخالف هستند! حضرت فرمود: کدام آیات؟ گفت: یکی آیه ۲۸ سوره نبا که می فرماید: روز قیامت، غیر از کسانی که خدا اجازه دهد، احدی سخن نمی گوید! دوم آیه ۲۳ انعام که می فرماید: - در قیامت، مشرکین - گویند: قسم به خدا! ما مشرک نبودیم! سوم آیه ۲۵ عنکبوت که می فرماید: روز قیامت، بعضی ها به بعضی از شما کافر می شوند و بعضی از شما، بعضی دیگر را لعن می نمایند! چهارم آیه ۶۴ سوره ص که می فرماید: جهنمیان، شکایت یکدیگر را می کنند! پنجم آیه ۲۸ سوره ق که می فرماید: نزد من شکایت نکنید!

در این آیات، قرآن از سخن گفتن مشرکین سخن می گوید. ولی در آیه ۶۵ یس می فرماید: امروز بر دهان آنان مُهر زدیم و دستها و پاهایشان، آنچه را که انجام داده اند، برایشان می گویند!

طبق آیات اولی، آنان سخن می گویند ولی طبق آیه دومی، آنان حق سخن گفتن ندارند. در بعضی آیات است که احدی اجازه سخن گفتن ندارد

ولی در بعضی از آیات می گوید که دست و پا و پوست بدن، سخن می گویند.

ای امیر مؤمنان! علت اختلاف این آیات چیست؟

امیر مؤمنان فرمود: این آیات همه در یک محل قیامت نیست. بلکه هر آیه ای مربوط به یک موقف قیامت است. زیرا روز قیامت، پنجاه هزار سال است! خداوند در آن روز، ابتدا همه را در یک محل جمع می کند.

عده ای که تابعین پیامبران بوده و در دنیا، در کارهای خیر و تقوی، به هم کمک و یاری می رسانده اند، سخن می گویند و برای یکدیگر، استغفار می کنند. اما آنانکه در دنیا، معصیت می کرده اند و در ظلم و دشمنی، یاور همدیگر بوده اند، و مستکبرین و مستضعفینی که ظلم می کرده اند، در قیامت، یکدیگر را لعن می نمایند!

سپس به محلی می روند که عده ای که در دنیا در ظلم، با هم همکار بوده اند، از عده ای دیگر، فرار می کنند. همانطور که قرآن می فرماید: روزی که انسان، از برادر و مادر و پدر و رفیق و پسراش، فرار می کند!

بعد در محلی جمع شده و گریه می کنند که اگر صدای این گریه ها، به اهل زمین می رسید، مردم از زندگی می افتادند. آنقدر گریه می کنند که اشکشان تبدیل به خون می شود. که قرآن در آیه ۳۷ عبس می فرماید: امروز، هر شخصی به فکر خودش است!

سپس به جای دیگری می روند و سخن می گویند. که در آیه ۲۳ انعام می فرماید: به خدا قسم! ما شرک نورزیدیم!

چون در اینجا به اعمالشان اقرار نمی کنند، بر دهانشان مهر زده می شود و دست و پا و پوست بدنهایشان، سخن می گویند و بر معصیتی که از آن سر زده شهادت می دهند! سپس مهر از دهانشان برداشته می شود و آنان به اعضای بدنشان اعتراض می کنند که چرا علیه ما شهادت می دهید؟

قرآن جواب اعضا را در آیه ۲۱ فصلت، این چنین می گوید: خدایی که هر

چیزی را به سخن می آورد، ما را به سخن آورد!

بعد در جای دیگری جمع شده که هیچ شخصی بدون اجازه خدا، سخن نمی گوید. همانطور که در آیه ۳۸ نبأ می فرماید: احدی سخن نمی گوید مگر کسی که خدا به او اجازه دهد و سخن درست بگوید.

سپس در مکان دیگر جمع می شوند که بعضی ها علیه بعضی شکایت و طلب دین می کنند. و همه اینها قبل از حساب است. وقتی که حساب شروع شد، هر کسی به خودش مشغول می شود. ما از خدا می خواهیم که امروز را برایمان، مبارک گرداند.

مراقبین انسان!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود: همانطوری که خداوند در مورد قرضها و اموالتان، فرموده است که شاهد بگیرید، همانطور خود بر بندگان شما شاهد گرفته است. برای هر شخصی، مراقبینی قرار داده که اعمال او را لحظه به لحظه مراقبند و همه اعمال و سخنان و الفاظ او را ثبت می نمایند. زمینی که بر روی آن ساکن است، شاهد می باشد. اگر شخص مؤمن است، در قیامت همین زمین به نفع او شهادت می دهد و اگر کافر است، بر علیه او شهادت می دهد! شبها و روزها و ماهها، شاهدند. سایر مؤمنین شاهد هستند. ملائکه نویسندۀ اعمال شاهدند.

فصلت ۱۹ تا ۲۲:

روزی که دشمنان خدا را بسوی آتش دوزخ کشانند و در آنجا بازداشته

شوند * تا اینکه به دوزخ رسند، در این موقع گوش و چشمها و پوستهای بدنشان، بر اعمال آنها شهادت می‌دهند * آنها به پوستهای بدنشان می‌گویند: چرا بر علیه ما شهادت دادید؟ گویند: خدایی که هر چیزی را به سخن می‌آورد، ما را به سخن آورد. و اوست که اول بار شما را خلق کرد و بسوی او باز می‌گردید * و شما که گناه می‌کردید، برای این نبود که گوش و چشمها و پوست بدنشان شهادت ندهند، بلکه خیال می‌کردید، که خداوند بسیاری از اعمال شما را نمی‌داند!

شاهد بر شیعیان

امام صادق (علیه السلام): ما بر شیعیانمان شاهد هستیم و شیعیان ما بر مردم شاهد هستند و بوسیله شهادت شیعیان ما، عده ای پاداش و عده ای عذاب می‌بینند.

روزها شاهدند!

امام صادق (علیه السلام): هر روزی که می‌آید، آن روز می‌گوید: ای فرزند آدم! من روز جدیدی هستم و روز قیامت بر اعمال تو شهادت می‌دهم! پس در من و بوسیله من کار خیر انجام بده تا روز قیامت به نفع تو شهادت بدهم و بدان که بعد از امروز دیگر مرا نخواهی دید! و شب هم به همین

صورت با انسان سخن می گوید.

ظالم را به بهشت راه ندهند!

امام سجاد (علیه السلام): خداوند عزوجل روز قیامت می فرماید: امروز ظالم و هر که بر او مظلومه ای است، به بهشت و جهنم راهی ندارد تا زمانی که از او در حساب، ظلمش گرفته شود! سپس اینها را بسوی عرصه می برند در حالی که پروردگار بر عرش است و دواتهای - نوشتن اعمال - نصب شده و میزانشان نهاده شده و پیامبران و شهداء که همان امامان می باشند، حاضر هستند... شخصی پرسید: ای رسول خدا! اگر مؤمنی بر کافری مظلومه ای داشته باشد، در حالی که کافر جهنمی است، چگونه آنراپس می گیرد؟ فرمود: از گناهان مؤمن برمی دارند و به اعمال کافر اضافه می کند!... سؤال شد که اگر مسلمانی بر مسلمان دیگر حقی داشته باشد چگونه اداء می شود؟ فرمود: از کارهای خوب ظالم بر می دارند و به مظلوم می دهند. سؤال شد: اگر ظالم کارهای خوب نداشته باشد؟ فرمود از گناهان مظلوم بر می دارند و بر ظالم می گذارند!

سه روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)

سؤال از چهار چیز

۱- بنده در روز قیامت قدم از قدم بر نمی دارد تا از چهار چیز از او سؤال می کنند: از عمرش که در چه چیزی صرف شد! جوانی را در چه راهی گذراند! ثروتش را از کجا بدست آورد و در کجا صرف نمود! از محبت ما اهل بیت!

باز هم نماز شب

۲- کسانی که نماز شب می خوانند. نماز شب باعث سنگینی اعمال خوب آنان می شود.

۲۴ خزانه!

۳- روز قیامت برای هر شبانه روز انسان، بیست و چهار خزانه به او نشان

می دهند. وقتی نگاهش به خزانه ای که پر از نور است می افتد، آنقدر خوشحال می شود که اگر خوشحالی او را به اهل جهنم تقسیم کنند، همه آنان از درد آتش راحت می شوند! این خزانه مربوط به ساعاتی است که در آن ساعت به اطاعت خدا مشغول بوده است. سپس چشمش به خزانه ای می افتد که تاریک و بدبو و ترس آورنده است! با دیدن آن، آنقدر ناراحت می شود که اگر ناراحتی او را به اهل بهشت تقسیم کنند، همه دچار ناراحتی می شوند! و این متعلق به ساعاتی است که در آن، به گناه مشغول بوده است! سپس خزانه ای به او نشان می دهند که نه چیزی در او است که او را خوشحال کند و نه چیزی که او را ناراحت کند! و این مربوط به ساعاتی است که در آن به امورات مباح مشغول بوده است! او با دیدن این خزانه تأسف می خورد که چرا در این ساعت به اطاعت الهی مشغول نبوده است. همانطور که خدا می فرماید: ذلک يوم التغابن یعنی: آن روز، روز تأسف است.

مؤمن پولدار!

امام علی (علیه السلام): روز قیامت، مؤمن پولدار را برای حساب می آورند. خدا می فرماید: ای بنده ام! جواب می دهد: لبیک ای خدا! پروردگار می فرماید: آیا تو را شنوا و بینا نکردم و مال زیادی به تو ندادم؟ می گوید: آری ای خدا! خدا می فرماید: برای ملاقات با من چه آماده کرده ای؟ می گوید: به تو ایمان آوردم. پیامبرت را تصدیق کردم و در راه تو جهاد نمودم. خدا می فرماید: با آنچه به تو دادم چه کردی؟ می گوید: در راه اطاعت تو انفاق نمودم. خدا می فرماید: برای وراثت چه گذاشتی؟ می گوید: من و آنها

را تو خلق کردی! تو به من و آنها رزق دادی! تو قادر بودی که همانطور که به من رزق دادی به آنها هم روزی بدهی! لذا آنان را به تو سپردم! خدا می فرماید: راست گفتی! برو که اگر بدانی چه مقامی نزد من داری، زیاد می خندی!

سپس مؤمن فقیر را برای حساب می خوانند. خدا می فرماید: ای فرزند آدم! می گوید: لیبیک ای خدا! می فرماید: چه کرده ای؟ می گوید: ای خدا! مرا به دینت هدایت کردی و به من نعمت دادی! به اندازه کفایت به من دادی که اگر روزی زیاد به من می دادی، شاید مرا از عبادت مشغول می کرد! خدا می فرماید: راست گفتی! اگر بدانی چه مقامی نزد من داری، بسیار می خندی!

سپس کافر پولدار را می آورند! خدا می فرماید: برای ملاقات با من چه آماده کرده ای؟ می گوید: چیزی آماده نکرده ام! خدا می فرماید: پس با آنچه به تو دادم چه کردی؟ می گوید: همه را برای وراث گذاشتم! خدا می فرماید: چه کسی تو را خلق کرد؟ می گوید: تو! می فرماید: چه کسی به تو روزی داد؟ می گوید: تو! خدا می فرماید: چه کسی وراث تو را خلق کرد؟ می گوید: تو! خدا می فرماید: آیا همانطور که تو را روزی دادم، نمی توانستم وراث تو را هم روزی بدهم؟ اگر بگوئی فراموش کردم، هلاک هستی! اگر بگویی نمی دانستم، باز هم هلاک هستی! اگر بدانی چه عذابی برایت آماده کرده ام، بسیار می گریستی!

سپس کافر فقیر را می آورند. خدا می فرماید: درباره دستورات من چه کردی؟ می گوید: خدایا! مرا به بلای دنیا - فقر - دچار کردی، بطوریکه تو را از یاد بردم و این بلا مرا از عبادت تو دور کرد! خدا می فرماید: چرا مرا نخواندی تا به تو روزی بدهم؟ اگر بگویی فراموش کردم، هلاک هستی! و اگر بگویی نمی دانستم، هلاک هستی! اگر بدانی چه غذای برایت مهیا نموده ام، گریه بسیار می کردی!

انبیاء ۲:

« أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ».

یعنی: محاسبه مردم نزدیک شده است ولی آنها در غفلت بوده و - از این حادثه - روی می گردانند.

کافر حساب ندارد!

امام سجاد (علیه السلام): بندگان خدا! بدانید که برای مشرکین، میزان و قلم و دوات محاسبه، گذاشته نمی شود! آنان گروه گروه بسوی جهنم برده می شوند! میزان و دوات برای مسلمین است.

زلزال ۷:

« فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ».

یعنی: هر که مثقال ذره ای خیر انجام دهد، نتیجه آنرا - در قیامت - می بیند. و هر که مثقال ذره ای بدی انجام دهد، نتیجه آنرا - در قیامت - می بیند.

فصل چهارم

شفاعت

شفاعت یعنی: در پایان حساب و رسیدگی به اعمال در روز قیامت، وقتی نامه های اعمال را به دست راست و یا چپ می دهند، و عده ای بهشتی و عده ای جهنمی می شوند، به وساطت و شفاعت بعضیها که در نزد خداوند، قُرب و مقامی دارند، گروهی از جهنمیان، بخشیده می شوند و از رفتن به جهنم، نجات می یابند.

طه ۱۰۹:

«يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا».

یعنی: امروز شفاعت احدی سود ندارد، مگر کسی که خدا به او اجازه داده و به سخن او راضی است.

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر آیه فوق، فرمود: به خدا سوگند! در آنروز، به ما اجازه داده می شود و جواب می گوییم! سؤال شد: چه جوابی می دهید؟ فرمود: پروردگار را تمجید می کنیم. بر پیامبر صلوات می فرستیم و از شیعیانمان شفاعت می کنیم و خدا، شفاعت ما را رد نمی کند.

پنج روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)

شفاعت امت

۱- شفاعتم را برای افرادی از امتم که مرتکب گناهان کبیره شده‌اند، ذخیره کرده‌ام.

مقام محمود

۲- وقتی در روز قیامت، به مقام محمود رسیدم، از پدر و مادر و عمو و همچنین برادری که در جاهیت داشتم، شفاعت می‌کنم.

شفاعت از چهار دسته

۳- از چهار دسته شفاعت می‌کنم: احترام کننده به ذریه ام را، برآورنده حاجت آنها را، تلاش کننده در راه آنها را و دوستدار آنها را.

۴ - سه دسته شفاعت می کنند: پیامبران، علماء و شهداء.

۵ - کسی که به زیارت من بیاید، من روز قیامت از او شفاعت می کنم.

چرا ما شفیع نداریم؟

امام باقر (علیه السلام): به خدا سوگند! ما شفاعت می کنیم. ما از شیعیان گناهکار آنقدر شفاعت می کنیم که در آن موقع دشمنان می گویند: چرا ما شفیع و دوستی که از ما حمایت کند، نداریم. ای کاش! ما را به دنیا بر گردانند تا ما هم مؤمن می شدیم!

انکار شفاعت

امام صادق (علیه السلام): کسی که سه مسئله را انکار کند، از شیعیان ما نیست: معراج، سؤال در قبر و شفاعت.

عابد در قیامت

امام صادق (علیه السلام): روز قیامت، به عابد گفته می شود: به بهشت

داخل شو! و به عالم گفته می شود: توقف کن و آنهائی را که خوب تربیت کرده‌ای شفاعت کن!

شفاعت شیعیان

امام کاظم (علیه السلام): شیعیان ما در روز قیامت، شفاعت می کنند. حتی به اندازهٔ قبیله ربیع و مضر، شفاعت می کنند و خداوند، به خاطر کرامت مؤمن در پیشگاه او، شفاعتش را قبول می کند.

نجات از جهنم!

امام پنجم (علیه السلام): بنده ای را به مدت هفتاد خریف که هر خریفی معادل هفتاد سال است، در جهنم عذاب می کنند. سپس آن شخص دعا می کند که: خدایا! به حق محمد و اهل بیتش، به من رحم کن! خداوند به جبرئیل وحی می کند که: نزد بنده ام فرود آی و او را از جهنم بیرون بیاور! جبرئیل می گوید: خدایا! چگونه داخل آتش جهنم گردم؟ خداوند می فرماید: امر کرده ام که آتش برای تو سرد باشد. جبرئیل می پرسد: خدایا! نمی دانم در کجای جهنم واقع است؟ خدا می فرماید: او در چاهی در سجین است. جبرئیل فرود می آید و آن شخص را در حالی که بر صورت افتاده است، بیرون می آورد. خداوند به او می فرماید: چند مدت در آتش بودی؟ می

گوید: نمی توانم مدت آنرا حساب کنم. خداوند می فرماید: به عزت و جلالم سوگند! اگر دعا نمی کردی، بودن تو را در آتش طولانی می کردم. ولی من بر خود حتم کرده ام که هر شخصی مرا به حق محمد و اهل بیتش، سوگند دهد، او را بیامرزم و امروز تو را آمرزیدم.

چند روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)

- ۱- شفیعی موفقتر از توبه نیست.
- ۲- هر زنی که دستورات خدا را اطاعت کند، به شفاعت دخترم، فاطمه (سلام الله علیها) به بهشت می رود.
- ۳- ملائکه نیز شفاعت می کنند.
- ۴- تعدادی از شفیعان، قرآن و رَحِم و امانت می باشند.
- ۵- همسایه برای همسایه شفاعت می کند.
- ۶- پیامبران و ملائکه و مؤمنین، شفاعت می کنند. سپس خداوند جبار می فرماید: شفاعت من باقی می ماند. بگو همه شفاعت برای خداوند است.

چند دسته شفاعت نمی شوند

- ۱- رسول خدا (صلی الله علیه وآله): شفاعت من برای کسانی است که مرتکب گناه کبیره شده اند نه برای مشرکین و ظالمین.

- ۲- امام ششم (علیه السلام): اگر ملائکه مقرب و پیامبران مرسل هم از دشمنان اهل بیت (علیه السلام)، شفاعت کنند، قبول نمی شود.
- ۳- رسول خدا (صلی الله علیه وآله): به خدا قسم! برای کسی که به ذریه ام، اذیت نموده، شفاعت نمی کنم.
- ۴- امام رضا (علیه السلام): کسی که شفاعت رسول خدا (صلی الله علیه وآله) را انکار کند، به شفاعت نمی رسد.
- ۵- امام صادق (علیه السلام): شفاعت ما به کسی که نماز را سبک بشمارد، نمی رسد.

حوض کوثر

کوثر:

« إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ».

ما به تو کوثر را عطا نمودیم.

ابن عباس در باره آیه فوق گفته است: کوثر، نهری در بهشت است که عمقش، هفتاد هزار فرسخ است. آبش از شیر، سفیدتر و از عسل، شیرین تر بوده و کناره های آن از لؤلؤ و زبرجد و یاقوت است. خداوند این حوض را برای رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و اهل بیتش (علیه السلام)، قرار داده است و دیگر پیامبران در آن سهمی ندارند.

علی (علیه السلام) در کنار کوثر

امام صادق (علیه السلام): ای مسمع! کسی که شربتی از کوثر بپاشامد، هرگز تشنه نمی شود. کوثر خُنکی کافور و بوی مُشک و طعم زنجبیل را دارد. از عسل شیرین تر و از کف نرم تر و از اشک چشم صاف تر و از عنبر پاک تر است. کوثر از نهر تسنیم جاری می شود و در کنار نهرهای بهشت روان است. در کنارش ظرفهای آشامیدن، از طلا و نقره و جواهر به عدد ستارگان آسمان قرار دارد. بوی کوثر از مسیر هزار سال به مشام می رسد. وقتی شخصی از آن بپاشامد، بوی همه میوه ها را احساس می کند و از آشامیدن آن لذتهایی بیشتر از لذتهایی که دشمنان اهل بیت (علیه السلام) در دنیا می بردند، می برد. امیر مؤمنان (علیه السلام) در کنار کوثر بوده و در دستش عصایی است که با آن دشمنان را دور می کند.

آل عمران ۱۳۳:

« وَ سَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ».

یعنی: بشتابید بسوی آمرزش الهی و بهشتی که پهنای آن، به اندازه آسمانها و زمین است و برای متقین آماده شده است.

فصل پنجم

بهشت

انواع بهشتها

امام باقر (علیه السلام): بهشتهایی که خدا در قرآن ذکر کرده است، بهشت عدن، بهشت فردوس، بهشت نعیم و بهشت مأوی است. و غیر از اینها بهشتهای دیگری است. آنچه را که مؤمن در بهشت درخواست کند، کافیت که بگوید: سبحانک اللهم! که خادمان بهشت، هرچه را بخواهد، آماده می کنند و بعد از بهره مند شدن از نعمت، می گوید: الحمد لله رب العالمین.

بهشت در نهج البلاغه

علی (علیه السلام) در خطبه ۱۰۹ نهج البلاغه می فرماید: بهشت سرائی است که اقامت کنندگان آن، هرگز کوچ نمی کنند و احوالشان تغییر نمی نماید. خوف و ترسی به آنان روی نمی آورد. بیماری در وجود آنان رخنه

نکند. خطرات متوجه آنان نشود و سقری در پیش ندارند تا اجباراً از محلی به محل دیگر کوچ نمایند.

و در خطبه ۱۶۵ می فرماید: اگر با چشم دلت به آنچه از بهشت برای تو صیاف می شود، نظر اندازی، روح از لذات و زخارف دنیا، کناره گیری خواهد کرد و فکرت درباره درختهایی که شاخه هایشان، همواره بهم می خورد و ریشه های آن در دل تپه هایی از مُشک، بر سواحل نهرهای بهشت فرو رفته اند، متحیر می شود! میوه های این درختان، به آسانی و مطابق میل هر شخص، چیده می شود. میزبانان بهشتی از کسانی که در بهشتند و مقابل قصر آنان فرود آمده اند، با عسلهای مصفا و شرابهای پاکیزه که مستی ایجاد نمی کنند، پذیرائی می نمایند.

ده چیز در بهشت است!

یکی از بزرگان گفته است: این ده چیز در بهشت است:

✱ جوانی که با او پیری نیست.

✱ سلامتی که به دنبالش بیماری نیست.

✱ سلطنتی که در او عزل نیست.

✱ راحتی که با او شدت نیست.

✱ نعمتی که با او محنت نیست.

✱ بقائی که با او فنا نیست.

✱ حیاتی که با او مرگ نیست.

✱ عزتی که با او ذلت نیست.

* رضائی که با او سخط نیست.

* اُنسی که با او وحشت نیست.

آل عمران ۱۷۹:

«وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَوْ تَقَرَّبْتُمْ اِلَيْكُمْ فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ».

یعنی: اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید، برای شما پاداشی بزرگ است که کلمهٔ اجر عظیم فراوان در قرآن آمده است. و مراد از آن یکی بهشت جاودان است و دیگری رضای خداوند تبارک و تعالی.

حورالعین * لباس بهشتی * موسیقی بهشتی * طوبی

امام صادق (علیه السلام): اگر حورالعینی از حوریان بهشتی، خودش را به اهل دنیا نشان بدهد، همهٔ اهل دنیا بی تاب شده و می میرند.

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): اگر لباسی از لباسهای بهشت را به اهل دنیا نشان بدهند، چشمانشان تحمل دیدن آن را نخواهد داشت و همه از کثرت لذت نگاه به آن، بی تاب شده و می میرند.

در روایت است که: در بهشت درختانی است که زنگهایی از نقره بر آن آویزان است. هنگامی که اهل بهشت، علاقه به شنیدن موسیقی دارند، خداوند بادی را از دل عرش برمی انگیزاند و این باد به درختهای مذکور می وزد و با به حرکت آوردن زنگها، تولید چنان صدائی می کند که اگر اهل دنیا آنرا بشنوند، از شدت طرب و شادی، جان می سپارند.

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): طوبی درختی در بهشت است که خداوند آنرا با دست خویش، غرس نموده است و از روح خود در آن دمیده است. از این درخت زینتها و میوه های خوشگوار می روید که بر دهان اهل بهشت، بسیار نزدیک و شاخه هایش از پشت دیوارهای بهشت پیداست! اصل و ریشه این درخت در خانه - بهشتی - علی بن ابی طالب (علیه السلام) است و دوستانش از آن بهره مند و دشمنانش ناکامند.

هشت در بهشت

امیر مؤمنان، علی (علیه السلام): بهشت دارای هشت در است: دری که از آن پیامبران و صدیقین داخل می شوند. دری که از آن شهداء و صالحین وارد می گردند. شیعیان و دوستان ما، از پنج در دیگر داخل می شوند. من همواره بر روی پل صراط دعا می کنم که خدایا! شیعه و یاور مرا و هر شخصی که مرا در دنیا دوست داشت، حفظ کن! و در دیگر دری است که سایر مسلمانان و گویندگان لا اله الا الله وارد می شوند به شرط اینکه در دل آنها ذره ای دشمنی ما اهل بیت، وجود نداشته باشد.

جوانان سیه چشم

امام باقر (علیه السلام): همانا اهل بهشت، جوانانی سیه چشم و تاجدار،

دارای گردنبند و دستبند و دانا و گرامی هستند که به هر کدام از آنها، نیروی صد نفر برای خوردن و آشامیدن و آمیزش جنسی، عطا می شود.

دختران نار پستان

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): بیشتر نه‌های بهشت از نه‌ر کوثر است که در کناره آنها دختران نارپستان می رویند.

از جنس زعفران

امام نهم (علیه السلام): حورالعین جنسش از زعفران و خاک بهشتی است که هیچگاه فساد در آن راه نمی یابد.

یکصد هزار طعم

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): هریک از میوه های بهشتی، یکصد هزار طعم دارد همچنین فرمود: در عالم رویا عمویم حمزه را دیدم که طبقی انگور در مقابلش بود. ناگاه به خرما تبدیل شد.

- * پاداش آنان - مؤمنان - به خاطر صبری که کردند، بهشت و حریر است.
- * در حالی که بر تختها تکیه زده و در بهشت دچار گرما و سرما نمی شوند.
- * سایه های درختان نزدیک است و میوه هایش در دسترس می باشد.
- * ظرفهای نقره و کوزه های شیشه ای برایشان می آورند.
- * شیشه هایی که از نقره و به اندازه است.
- * از این ظرف شربتی که طعم آن زنجبیل و از چشمه سلسبیل تهیه شده می نوشند.
- * کودکانی که هرگز نمی میرند و اگر آنان را ببینی خیال می کنی مروراید پراکنده اند، به دورشان می گردند.
- * اگر نگاه کنی و خوب نگاه کنی، نعمت و پادشاهی بزرگی می بینی.
- * لباسهای آنان سبز و از جنس ابریشم نازک است و دستبندهایی از نقره بر دست دارند و خدا به آنان شراب پاکیزه می نوشاند.

اولین و آخرین فرد در بهشت

امام رضا (علیه السلام): اولین فردی که وارد بهشت می شود، شهید است . در روایت است که آخرین پیامبری که وارد بهشت می شود، حضرت سلیمان است. به خاطر نعمتهایی که در دنیا داشته است.

شراب بهشتی

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): ای علی! کسی که به خاطر خدا از شراب دوری کند، خداوند از رحیق مختوم - شراب بهشتی - به او می خوراند.

بوی بهشت

ابا بصیر می گوید: به امام صادق (علیه السلام)، عرض کردم که: مرا ترغیب و تشویق بفرمائید! فرمود: ای ابا محمد! بوی بهشت از مسیر هزار سال به مشام می رسد. کسی که پایین ترین درجه اهل بهشت را دارا است، اگر همه انس و جن، مهمان او شوند، برای آنها غذا و آشامیدنی دارد و چیزی کم نمی آورد. ساده ترین نعمتها برای یک فرد بهشتی، آنست که به او سه باغ می دهند. وقتی به باغ اول می رود، تا چشم کار می کند، حورالعین و خادم و نهرها و میوه ها را می بیند و خدا را به خاطر این نعمتها شکر می کند. در این موقع به او گفته می شود، سرت را بلند کن و به باغ دوم نگاه نما! که در آن نعمتهایی است که در اولی نیست! و...

بازار بهشت!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): در بهشت بازاری است که چیزی در آن خرید و فروش نمی شود بلکه عکس زنان و مردان بر در بازار است که هر شخصی از عکسی خوشش بیاید، وارد بازار می شود و در آنجا جمعی حورالعین را می بیند که با صدای زیبائی که احدی مانند آنها نشنیده می خوانند: ما نعمتیم و هرگز تغییر نمی کنیم! ما پوشیده ایم که هیچگاه عریان نمی شویم! ما همیشه راضی هستیم و هرگز خشمگین نمی شویم! ما همیشه زنده ایم و هیچگاه نمی میریم! ما سیریم و هیچگاه گرسنه نمی شویم! ما زنان خوب و زیبائیم و شوهرانمان بهترین و کریمترین افراد هستند!

عمل صالح

امام صادق (علیه السلام): عمل صالح پیشاپیش به بهشت رفته و همانطور که انسان غلامش را پیش می فرستد تا جایش را آماده کند، عمل صالح منزل بهشتی او را آماده می کند.

از طلا و نقره

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) در تفسیر آیه ۶۲ الرحمن «وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ» یعنی: غیر از آندو بهشت، دو بهشت دیگر است. فرمود: دو بهشت دیگر است که در یکی ساختمان و آنچه در آنها است از نقره بوده و دیگری آنچه از ساختمان و غیر آن است، از طلا می باشد.

صافات ۴۸:

«وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ * كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ».

یعنی: برای اهل بهشت، حوریانی است که فقط به شوهران خود نظر می کنند و گویا تخم مرغ - بدون بو و مو - هستند.

درخت بهشتی

روایت شده که بر در بهشت، درختی است که شاخه های آن بر صد هزار نفر سایه می اندازد. در سمت راست درخت، چشمه ای پاک کننده وجود دارد که اهل بهشت وقتی از آن می نوشند، دلشان از حسد و پوستشان از مو پاک می شود. همانطور که خدا در آیه ۲۱ سوره انسان می فرماید: «وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا». یعنی: خدا به آنان شرابی پاک کننده می نوشاند». سپس در چشمه ای که در چپ درخت است غسل می کنند و با غسل در آن مرگ آنها از بین می رود.

نعمت‌های سبقت گیرندگان در ایمان

واقعه ۱۵ تا ۲۶:

* بر تخت‌های بافته - به زر و گوهر - رویاروی یکدیگر بر آنها تکیه زده اند.

* پسرانی همواره نوجوان، پیرامون ایشان می‌گردند.

* با کوزه ها و جامه‌هایی از می صاف گوارا.

* که از آن سر درد بگیرند و مست نشوند.

* و میوه هایی که دوست دارند.

* و گوشت هر پرنده ای که بخواهند.

* و دوشیزگانی با چشم‌های سیاه و درشت.

* همچون مروارید پوشیده در صدف.

* پاداش اعمالشان است.

* در آنجا سخن لغو و گناه آلود نشنوند.

* مگر گفتاری: سلام، سلام.

نعمت‌های اصحاب یمین

* در زیر درخت‌های سدر.

- * و درخت موز که میوه اش بر هم چیده باشد.
- * و سایه ای کشیده و پیوسته.
- * و آبی همواره روان.
- * و میوه ای بسیار، نه تمام می شود و نه مانعی است.
- * و فرشهای بر افراشته.

زنان بهشت

امام صادق (علیه السلام): زنان بهشت حسادت ندارند و حیض نمی شوند و تندخویی نمی کنند.

اسب بهشتی

علی (علیه السلام): در بهشت درختی است که از بالای آن لباسهای حله می روید و از پائینش، اسبان ابلق زین و لجام کرده خارج می شود. این اسبان دارای بال هستند و سرگین ندارند. بهشتیان بر آنها سوار شده و به هر کجا بخواهند پرواز می کنند.

گمان خوب به خدا

امام باقر (علیه السلام): گمان خوب به خدا داشته باشید که بهشت دارای هشت در است و فاصله بین هر در، چهل سال راه است.

در نهایت سفیدی

از امام صادق (علیه السلام) در باره آیه «**فیهن خیرات حسان**». یعنی: در بهشت زنان خوب و زیبا است « سؤال شد. فرمود: آنها زنان مؤمن شیعه هستند که داخل بهشت شده و به ازدواج مردان مؤمن در می آیند و آنجا که فرموده است: «**حور مقصورات فی الخیام**». یعنی: حوریانی که در خیمه ها نشسته اند « حوران بهشت هستند که در نهایت سفیدی اند و کمرهای باریک دارند.

صفات بهشتیان

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): ساق درختهای بهشت از طلا است و

اهل بهشت نیاز به بول و غائط ندارند و غذاها و آشامیدنی ها به وسیله عرق خوشبوئی دفع می شود! هر روز چهره بهشتیان، زیباتر و باطراوت تر می گردد در حالی که در دنیا هر روز پیرتر و بدقیافه تر می شوند.

در بزرگ بهشت

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): در بزرگ بهشت مخصوص بندگان شایسته خداست که ترک دنیا کرده اند و از محارم الهی ورع داشتند و پیوسته بسوی خدا رغبت داشت و خدا را انیس و مونس خود ساخته اند. آنها چون داخل بهشت شوند، بر کشتیها سوار شده و در دو نهر عظیم بهشت، سیر می کند. کشتی از یاقوت است و در آن ملائکه ای از نور هستند که لباسهای بسیار سبز پوشیده اند. اسم آن نهر جنۃ المأوی است.

میوه بهشت

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): میوه های بهشت بطوری به انسان نزدیک هستند که با دهان خود در حالی که تکیه کرده است، و بدون حرکتی آن را گرفته و می خورد. انواع میوه ها حرف می زنند و هر کدام به مؤمن می گوید: اول مرا بخور! چون مؤمن میل به غذایی پیدا کند، قبل از اینکه حرفی بزند برایش آورده می شود. گاهی مؤمنین به دیدار هم می روند و در باغهای

خود به استفاده از نعمتها مشغول می شوند. هوای بهشت، مانند هوای بین طلوع صبح و آفتاب است.

تزویج حوریه

امام صادق (علیه السلام): هنگامی که بنده ای نماز خواند و گفت: «اللهم اَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَاَزْوَاجِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ». یعنی: خدایا! مرا از جهنم نجات بده! و مرا به بهشت داخل کن! و حورالعین را به من تزویج کن! در این موقع جهنم می گوید: خدایا! بنده ات آزادی از مرا از تو خواست، تو هم او را آزاد کن! بهشت می گوید: خدایا! بنده ات سکونت در مرا از تو درخواست کرد. پس او را در من ساکن کن! حورالعین می گوید: خدایا! بنده ات همسری مرا درخواست کرد. پس مرا به او تزویج کن!

منزل پیامبر

علی (علیه السلام): منزل پیامبر (صلی الله علیه وآله) در بهشت عدن است که وسط همه بهشت ها و نزدیکتر از همه به عرش الهی است. کسانی که در این بهشت با رسول خدا (صلی الله علیه وآله) ساکن می شوند، دوازده امام هستند.

وارد بهشت شدن

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): بهشت بر انبیاء حرام است تا من داخل بهشت بشوم و بر امت ها نیز حرام است تا شیعیان ما اهل بیت وارد شوند.

ترجمه آیه ۶۹ زخرف:

شما با همسرانتان با خوشحالی داخل بهشت شوید * با کاسه هایی از طلا و کوزه هایی بر آنان بگردانند و در آن هر چه دلها بخواهد و چشمها از دیدن آن لذت ببرد هست و شما در آن ابدی هستید.

صد درجه فاصله

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): بهشت دارای صد درجه است که فاصله هر درجه ای با درجه دیگر به اندازه فاصله آسمان و زمین است.

جزای نیکی

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): می دانید خدا در آیه «هل جزاء الاحسان الا الاحسان» یعنی: آیا پاداش خوبی جز خوبی است» چه می گوید؟ گفتند: خدا و رسول، عالمترند! فرمود: خدا می فرماید: آیا پاداش کسی که ما نعمت توحید را به او دادیم، جز بهشت است؟

یا علی!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): حلقهٔ درب بهشت از یاقوت قرمز است که بر صفحه های طلا نصب شده است. که هرگاه حلقه را بر صفحه بکوبند، صدا می کند: یا علی!

بهشت از نور

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود: بدانید که خداوند تعالی بهشت را از نور آفرید که هشت بهشت است که بالای هم قرار دارند و امروز بهشت در

آسمان است و از همه بهشت‌ها برتر، بهشت فردوس است. و هر بهشتی نامی دارد. بهشت اول دارالسلام. که از یاقوت سرخ خلق شده است. بهشت دوم دارالقرار. بهشت سوم دارالخلد. بهشت چهارم جنت المأوی. بهشت پنجم جنت عدن که از زبرجد خلق شده است. بهشت ششم جنت النعیم از زمرد خلق شده است. بهشت هفتم جنت. بهشت هشتم فردوس نام دارد که از نور آفریده شده که هر یک از گوهری است.

درهای بهشت

درهای بهشت هریک به فاصله شرق و غرب عالم است و بر روی هر دری نوشته شده است « انا لا اعدّ ب من قال: لا اله الا الله، محمدرسول الله، علی ولی الله ». «

کلماتی که بر روی درهای بهشت نوشته شده

علامه اربلی «ره» در کسف الغمه از رسول خدا (صلی الله علیه وآله) روایت می‌کند که وقتی به آسمان رفتم و خواستم بهشت و دوزخ را ببینم، جبرئیل مرا بسوی بهشت برد و هشت در بهشت را دیدم که بر هریک چهار کلمه نوشته شده بود که هر کلمه‌ای از دنیا و آنچه در دنیا هست، بهتر است. به شرط عمل.

۱- بر درب اول نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله، و علی ولی الله، لكل شیء حيلة و حيلة العیش اربع خصال. القناعة و بذل الحق و ترک الحسد و مجالسة اهل الخير. خدایی جز خدای یگانه نیست و محمد رسول خدا و علی ولی خداست. برای هر چیزی راهی است و راه زندگی چهار چیز است: قناعت. سخن حق. ترک حسادت و هم نشینی با خوبان.

۲- بر درب دوم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، ان لكل شیء حيلة و حيلة السرور يوم القيامة اربع خصال: مسح رؤوس الیتامی و التعطف علی الارمل و السعی فی حوائج المؤمنین و النفقة للفقراء و المساکین. برای هرکاری چاره‌ای است و چاره خوشحالی روز قیامت چهار خصلت است: کشیدن دست مهربانی بر یتیمان. مهربانی بر بیوه زنان. تلاش در رفع گرفتاری مؤمنان. دستگیری از بیچارگان.

۳- بر درب سوم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، ان لكل شیء حيلة و حيلة الصحة فی الدنيا اربع خصال: قلة الکلام و قلة المنام و قلة المشی و قلة الطعام. هر که در دنیا سلامتی می خواهد چهار مطلب رعایت کند: کم حرفی. کم خوابی. کم راه رفتن. کم خوری.

۴- بر درب چهارم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، من كان يؤمن باللهو اليوم الاخر فليكرم والديه من كان يؤمن بالله واليوم الاخر فليقل خيراً او يسکت. هر که به خدا و قیامت ایمان دارد باید احترام والدین خود نگه دارد و هر که به خدا و قیامت ایمان دارد باید آنچه می‌گوید خوب باشد یا اینکه سکوت نماید.

۵- بر درب پنجم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، من اراد ان لا یظلم فلا یظلم و من اراد ان لا یشتتم فلا یشتتم و من اراد ان لا یذل

فلايذل و من اراد ان يتمسك بالعروة الوثقى فليقل لاله الا الله محمد رسول الله على ولي الله. هرکه می خواهد به او ظلم نشود، ظلم نکند. هرکه می خواهد دشنام نشنود، خود دشنام ندهد و هرکه می خواهد ذلیل نشود، دیگران ذلیل نکند و هرکه می خواهد به ریسمان الهی چنگ بزند باید بگوید: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله.

۶- بر درب ششم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، من اراد ان يكون قبره وسيعا فليبين المساجد. و من اراد ان لا يأكله الديدان تحت الارض فليسكن المساجد و من احب ان يكون طريا نظرا لا يبلى جسده، فليسكن المساجد و من احب ان يرى منزله في الجنة فليبين ليكسي المساجد بالبسط. هرکه می خواهد قبر او گشاد باشد، مسجد بسازد و هرکه می خواهد کرمهای قبر او را نخورند، اهل مسجد باشد و هرکه می خواهد محل خود در بهشت را ببیند مساجد را فرش نماید و برای نماز آماده کند.

۷- بر درب هفتم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، بياض القلب في اربع خصال: عيادة المريض و اتباع الجنائز و شراء الاكفان و رد القرض. هرکه خواهد دلش به نور ایمان روشن شود، چهار خصلت پیشه کند: عیادت از مریضها، تشییع جنازه. خریدن کفن و کفن کردن مردگان. ادای قرض و ادای قرض قرضداران.

۸- بر درب هشتم نوشته بود: لاله الا الله، محمد رسول الله و علی ولی الله، من اراد ان يدخل في اي باب شاء فليتمسك باربعة خصال: السخاء و حسن الخلق و الصدقة و كف الاذى عن الناس. هر که می خواهد از هر در بهشت که می خواهد داخل شود چهار خصلت رعایت نماید: بخشنده‌گی. خوش اخلاقی. صدقه و اذیت نکردن دیگران.

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود در بهشت عجایب دیدم و از همه جا بازدید کردیم و جایی نبود که ما ندیده باشیم. قال رسول الله: ان فی الجنة غرفاً یری ظاهرها من باطنها و باطنها من ظاهرها یسکنها من اطاب الکلام و من اطعم الطعام و افشى السلام و صلی باللیل و الناس نیام. در بهشت اتاقهایی است که بیرون آنها از داخلش و داخلش از بیرون دیده می‌شود.

چهار حیوان بهشتی

امام صادق (علیه السلام): از حیوانات فقط چهار حیوان داخل بهشت می‌شوند: سگ اصحاب کهف، خر بلعم باعورا، ناقه صالح و گرگ حضرت یوسف.

یک وجب خاک بهشت

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): یک وجب از خاک بهشت، از دنیا و آنچه در دنیا است، بهتر می باشد.

خاک کربلا در بهشت

امام سجاد (علیه السلام) فرمود: (هنگام برپا شدن قیامت) هنگامی که خداوند زمین را به شدت تکان داده و از جای خود در آورد، زمین کربلا به همان حالی که هست با تربت نورانی و صاف و خالصش بالا برده شده و در بهترین باغهای بهشتی قرار داده می‌شود. برترین منزلهای بهشتی آنجاست و در آن جای نمی‌گیرند مگر پیامبران. همچنان که بعضی از ستارگان در میان بقیه با درخشندگی خاصی نور افشانی می‌کنند، کربلا نیز در بین باغهای بهشتی می‌درخشد به نحوی که نورش چشم تمامی اهل بهشت را می‌پوشاند و ندا در می‌دهد که: من زمین مقدس و پاک و مبارک خداوندم و حضرت سید الشهداء را در بر دارم که سرور جوانان بهشت است.

خلقت بهشت

امام باقر (علیه السلام): خداوند بهشت را قبل از جهنم آفرید.

نتیجه بخش بهشت

بهشت مکان بزرگی است که انواع لذتها و نعمتها در آن وجود دارد و آن پاداش افرادی است که در دنیا مطیع خدا بوده و معصیت او را نکرده باشد. بعضی از نعمتهای بهشت در آیات و روایات، بشرح زیر است:

- * باغها و قصرهایی که از زیر و اطراف آن نهرها جاری است.
- * زنهای بهشتی که زیباترین و پاکیزه ترین زنهای هستند و هرگز دچار عادت ماهانه و ولادت فرزند و نجاسات و پیری نمی شوند. هرگز دست انس و جنی به آنان نرسیده و همیشه باکره هستند.
- * بهشتیان دچار سرما و گرما نمی شوند.
- * بهترین زینتها از طلا و نقره و لؤلؤ و یاقوت و حریر و دیباج و غیره برای بهشتیان فراهم است.
- * اهل بهشت در کاخهایی که از جواهرات ساخته شده اند و دارای خدمتکاران بی شمار و زیبایی است، می باشند.
- * هر میوه ای که بخواهند برای آنان آماده می شود و به هر غذائی که میل پیدا کنند، بدون اینکه سخنی بگویند برایشان مهیا می گردد.
- * میوه های بهشت در رنگ شبیه هم، ولی طعم آنان با هم فرق دارد.
- * برای دفع غذا و آشامیدنی ها نیاز به تخلی ندارند بلکه غذاها به صورت عرقی خوشبو، خارج می شوند.
- * در بهشت هیچگاه ناسزا و سخن بد و لغو شنیده نمی شود و از اختلاف و کینه و حسادت خبری نیست.

* از جمله نهرهای بهشت، نهری از عسل تصفیه شده، نهری از شیری که هیچگاه طعمش تغییر نمی کند و نهری از شراب بهشتی است.

* در بهشت مریضی، پیری، ناراحتی، گرسنگی، تشنگی، خواب، خستگی و سرما و گرما نیست.

فصل ششم

جهنم

جهنم و عذابهای آن:

سرنوشت کسانی که به خدا ایمان نیاوردند و از روی عمد و آگاهی، به دستورات او عمل نکردند، عذاب ابدی است! که در مقابل معصیتها و لذات زودگذر این افراد، بسیار عظیم است. در مقابل چندین سال کفر ورزیدن، تا ابد در جهنم خواهند بود و معلوم است که افراد عاقبت اندیش، هرگز برای چند روزه دنیا خود را گرفتار خشم الهی نخواهند نمود. بعضی از عذابهایی که در قرآن و روایات آمده به شرح زیر است.

ترجمه آیه ۵۵ نساء:

آنانکه به آیات ما کافر شدند، بزودی آنها را به آتش می اندازیم. هر زمان که در جهنم پوستشان می سوزد و از بین می رود، پوست جدیدی می رویانیم تا عذاب را بچشند!

گویند جهنم هفت طبقه است

طبقه اول: دوزخ.

طبقه دوم: حطمه که محل فرعونیان است.

طبقه سوم: سقر.

طبقه چهارم: لظی محل یهود. « کَلَّا أَنهَا لَظَى نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى ».

طبقه پنجم: غی است. « فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ».

طبقه ششم: سعیر است. « يَصْلَوْنَ سَعِيرًا ».

طبقه هفتم: جهنم است که محل گناهکاران امت اسلام است.

بر درب اول جهنم نوشته است: **من رَجَى الله سعد و من خاف الله امن و الهالك المغرور من رَجَى غير الله**، یعنی: هر که به خدا امید داشته باشد، رستگار است و هر که از خدا بترسد ایمن است و آنکه بغیر خدا مغرور و فریفته شد، هلاک می‌گردد و از غیر خدا در ترس و لرز است.

بر درب دوم نوشته شده: هر که می‌خواهد در قیامت عریان محشور نشود، در دنیا بدنهای بی لباس را لباس بپوشاند و هر که می‌خواهد در آخرت تشنه نباشد، تشنگان دنیا را سیراب نماید و هر که می‌خواهد در قیامت گرسنه نباشد، گرسنگان دنیا را سیر کند.

بر درب سوم نوشته بود. لعن الله الكاذبين. لعن الله الباطلين. خدا لعنت کند دروغگویان را. و لعنت کند خدا اهل باطل را.

بر درب چهارم نوشته است: متابعت نکنید از نفستان که ایمان شما را ضعیف می‌کند و زبان را در کاری که فایده ندارد، بکار مبرید.

بر درب پنجم نوشته است که: من حرام شده‌ام بر عبادت کنندگان. من حرام شده‌ام بر کسی که بر خدا شهادت می‌دهد. من حرام هستم بر روزه داران.

بر درب هفتم نوشته است: **حاسبوا انفسکم قبل ان تُحاسِبوا و توبخوا انفسکم قبل ان توبخوا وادعواالله عزو جل قبل ان تردّوا عليه و لاتقدروا عليه.** حساب خود را برسید قبل از اینکه حساب شما را برسند. خودتان را توبیخ کنید قبل از اینکه شما را توبیخ نمایند. در پیش خداوند تضرع کنید قبل از اینکه بر او وارد شوید.

فریاد جهنمیان مانند سگان و گرگان!

امام باقر (علیه السلام): جهنمیان از شدت درد و عذاب مانند سگان و گرگان فریاد می‌کشند. در دوزخ برای آنان مرگ نیست و عذابشان هرگز کم نشود. آنها در آتش، گرسنه و تشنه و کر و گنگ و کور و روسیاه و پشیمان و مغضوب پروردگارند! بر آنان رحم نشود و عذابشان کم نگردد. به عوض آب از حمیم جوشان و به عوض غذا از زَقُوم به آنان بدهند. با قلابهایی از آتش بدنهای آنان را پاره می‌کنند و با گرزهای آهنین بر سرشان می‌کوبند. مأموران بسیار خشن آنان را عذاب می‌کنند که اهل ترحم نمی‌باشند. این مأمورین صورت جهنمیان را آتش می‌زنند و آنان را با شیاطین در غل و زنجیرها می‌بندند. اگر دعا کنند، مستجاب نمی‌شود و اگر حاجتی بطلبند، برآورده نمی‌شود.

صورت بریان!

در روایت است که وقتی صدید را برای جهنمی می برند، صورتش بریان شود و پوست و گوشت صورتش بریزد و چون از آن می خورد - از شدت تشنگی - جمیع امعاء و احشائش پاره می شود! از هر جهنمی مانند رودخانه ای چرک روان می شود و آنقدر می گیرند که از اشک چشمشان مانند نهر جاری می گردد و هنگامی که اشکشان تمام شود، خون می گیرند!

سه حدیث از امام صادق (علیه السلام)

۱- آتش دنیا یک جزء از هفتاد جزء آتش دوزخ است!

راحت ترین عذاب!

۲- راحت ترین عذاب جهنم عبارتست از انداخته شدن در دریای آتش و پوشاندن دو کفش که حتی بندهای آن از آتش است! بطوریکه از شدت حرارت مغزش بجوش می آید و او خیال می کند که عذابش از همه سخت تر

است.

آتش جهنم!

۳- روزی جبرئیل در حالی که آثار ناراحتی در چهره اش ظاهر بود نزد رسول خدا (صلی الله علیه وآله) آمد در حالی که او قبلاً خوشحال و متبسم می آمد. حضرت فرمود: ای جبرئیل! امروز چرا ناراحتی؟ جواب داد: امروز از دَمهایی که بر آتش جهنم می دمیدند، دست کشیدند. فرمود: دَمهای جهنم چیست؟ گفت: ای رسول خدا! خدا امر فرمود تا هزار سال بر آتش جهنم دمیدند تا سفید شد! و هزار سال دیگر دمیدند تا سرخ شد! و هزار سال دیگر دمیدند تا سیاه شد و الان سیاه و تاریک است! اگر قطره ای از ضریع که عرق اهل جهنم و چرک فرجهای زناکار است، را که در دیگهای جهنم جوشیده شده و به عوض آب به جهنمیان می خوراندند، در آبهای دنیا بریزند، همه مردم از گندش بمیرند! و اگر یک حلقه از زنجیری که هفتاد ذرع - ۳۵ متر - است و بر گردن جهنمیان می گذارند، بر دنیا قرار دهند، از گرمی آن تمام مردم بگدازند! و اگر پیراهنی از پیراهن های اهل جهنم را میان آسمان و زمین بیاویزند، اهل دنیا از بوی بد آن هلاک شوند!

در این موقع رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و جبرئیل هر دو به گریه افتادند. خداوند ملکی را فرستاد که پروردگارتان سلام می‌رساند و می‌فرماید: من شما را از اینکه گناه نمائید، مصون نمودم.

ترجمه آیه ۲۹ کهف:

ما برای ظالمین، آتشی که سراپرده هایش آنها را فرا می‌گیرد، آماده کرده ایم! اگر کمک بطلبند، با آبی مثل مس ذوب شده که به آنها داده می‌شود و صورت را می‌سوزاند فریادرسی کنند. بد آشامیدنی و بد آسایشگاهی است!

زقوم!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): قسم به کسی که جان محمد (صلی الله علیه وآله) در دست اوست، اگر قطره‌ای از زقوم بر تمام کوههای زمین بچکد، تا طبقه هفتم زمین از هم می‌پاشد! پس بر کسی که از آن بیاشامد چه می‌کند؟ و قسم به کسی که جانم بدست اوست همانا هرگز که خداوند آنها را در قرآن کریم ذکر فرموده، اگر بر تمام کوههای زمین زده شود تا پایین ترین طبقه زمین متلاشی می‌شود! پس چگونه خواهد بود حال کسی که در روز قیامت آنها داخل آتش، مضروب ضربات گرزهای آتشین باشد؟

خائن امت!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): ای علی! همانا جبرئیل به من خبر داد که امت من بعد از من به تو خیانت می‌کنند! پس ویل بر آنها باد! پس ویل بر آنها باد! علی (علیه السلام) می‌گوید: عرض کردم: یا رسول الله! ویل چیست؟ فرمود: نام وادی در جهنم است که بیشتر اهالی آن از دشمنان و

قاتلین ذریه تو و بیعت شکنان تو هستند.

مُؤذَن

امام رضا (علیه السلام) در تفسیر آیه: « فَأَذَنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ، یعنی: مؤذنی بین آنها ندا کرد: لعنت خدا بر ظالمین! » فرمود: این مؤذن امیرالمؤمنین (علیه السلام) است.

ترجمه آیه ۱۹ حج:

... پس کسانی که کافر شدند، بر ایشان لباسهایی از آتش بریده‌اند! از بالای سر آنان نیز آب جوشان می ریزند.

وای برما!

امام باقر (علیه السلام): جهنمی می گوید: وای برما! ای کاش از خدا و رسول اطاعت می کردیم! در این هنگام سنگی از سمت راست و شیطانی از سمت چپ به او نزدیک می شوند. سنگ از آتش است ک صورت او را آتش می زند! خداوند هفتاد پوست برای او قرار می دهد که قطر هر پوست، ۴۰

ذراع - بیست متر - و بین پوستها، مارها و عقربهایی از آتش وجود دارد. آتش از مخرج او وارد و از دهانش خارج می شود! همچنین او را به هفتاد زنجیر می بندند که هر زنجیری ۷۰ ذرع - ۳۵ متر - است و مابین هر ذراعی به اندازه قطره ها و باران ها، حلقه است که اگر حلقه ای را بر کوههای زمین بگذارند، زمین ذوب می شود! هفتاد لباس از قیر ذوب شده بر او می پوشانند و بر صورتش لباسی از آتش قرار می دهند و همه جای بدنش را لباسهای آتشین می پوشانند! در پایش زنجیرهایی از آتش و بر سرش، تاج آتشین که به اندازه ۶۰ ذراع - ۳۰ متر - است قرار می دهند! در سرش ۳۶۰ سوراخ می کنند که از آنها دود بر می خیزد و مغز سرش می جوشد و بر کتفش سرازیر می گردد... پس ضربه ای بر او می زنند، که هفتاد هزار سال سقوط می کند تا به چشمه ای به نام آتیه می رسد... که آن بالاترین درجه حرارت را دارد بطوریکه وقتی خدا جهنم را خلق کرد، همه دره های آن بخواب رفتند ولی این چشمه از حرارت زیادش بخواب نمی رود! مأمورین عذاب به جهنمیان می گویند: ای بدبختان! نزدیک بیایید واز این چشمه بنوشید! اگر امتناع کردند، با عمودهایی که دارند بر آنها می زنند!...

وقتی از این چشمه ظرفی به جهنمی می دهد، همینکه آنرا نزدیک صورتش می برد، لبهای آنها کنده شده و گوشت صورتشان می ریزد! با خوردن آن شکم و پوست بدنشان از هم می پاشد! در این هنگام ضربه ای بر سرش می زنند که هفتاد هزار سال سقوط می کند تا به طبقه سعیر برسد. در آنجا هم ضربه ای بر او می زند تا به شجره زقوم می رسند که در ریشه جهنم است و سرش مثل سرهای شیاطین می باشد! زیرا هفتاد هزار شاخه آتش دارد و هر شاخه ای هفتاد هزار میوه جهنمی دارد و هر میوه ای از نظر بدبوئی و بدطعمی مثل شیطان است که هر که از آن بخورد، در شکمش به جوش می آید!

عذاب اصحاب مشئمه!

ترجمه آیه ۴۲ تا ۴۴ واقعه:

* دربادهای آتشین و حمیم هستند.

* و سایه ای از دود سخت سیاه.

* نه سرد است و نه خوب!

آسیاب جهنم!

علی (علیه السلام): در جهنم آسیابی است که ۵ دسته را آسیاب می کند! آیا نمی پرسید چه کسانی را آسیاب می کند؟ گفته شد: چه کسانی را؟ فرمود: عالمان فاجر، قاریان فاسق، ستمگران ظالم، وزیران خائن و عارفان دروغگو!

ریاکار در جهنم!

در روایت است که خداوند دستور می دهد عده ای را به جهنم ببرند. ولی به مالک جهنم می گوید: به آتش بگو، پاهای آنها را نسوزاند زیرا با این پاها به مساجد می رفتند! دستهای آنان را نسوزاند زیرا این دستها را برای دعا

بلند می کردند! زبانشان را نسوزاند زیرا قرآن زیاد تلاوت می کردند! صورتشان را نسوزاند زیرا وضوء کامل می گرفتند! مالک جهنم به آنان می گوید: ای بدبختها! شما چه کردید که با این اعمال خوب، به جهنم آورده شده اید؟ آنها می گویند: ما برای غیر خدا عمل می کردیم!

دو روایت از رسول خدا (صلی الله علیه وآله)

زناکار!

۱- روز قیامت زناکار را وارد جهنم می کنند و قطره ای از عورتش می چکد که از بوی آن تمام اهل جهنم دچار ناراحتی می شوند! جهنمیان به نگهبانان جهنم می گویند: این بوی بد مال کیست که ما را اذیت کرده است؟ به آنها گفته می شود: این بوی زناکاران است.

احقاب!

۲- کسی که وارد جهنم شود حداقل به مقدار احقاب در آن باید بماند و هر حقب، ۶۵ سال است که هر سالش ۳۶۰ روز است و هر روزش هزار سال دنیا است.

در جهنم ابدی

علی (علیه السلام) در خطبه ۱۰۹ نهج البلاغه: و اما گناهکاران را در بد مکانی جای می دهند! دست آنها را با غل و زنجیر به گردنشان می بندند! آنچنان که سرشان را با پاها بهم نزدیک می کند و لباسهائی از موادی که زود آتش می گیرد و لباسهائی از قطعه های آتش بر آنها بیوشاند. در عذابی که حرارت آن بسیار شدید است و درش به روی آنها بسته است. در آتشی که زبانه می کشد و صدایش هراس انگیز است. آنها که در آند، از آن خارج نگردند و برای آزادی اسیرانش غرامت پذیرفته نمی شود و زنجیرهایشان گسسته نمی گردد. مدتی برای این خانه تعیین نشده تا پایان پذیرد و نه سرآمدی تا تمام گردد.

غیبت کننده

در روایت است که غیبت کننده اگر بی توبه بمیرد، اولین نفری است که به جهنم می رود و اگر با توبه بمیرد آخرین نفری است که به بهشت می رود!

دیدار از جهنم در معراج!

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): در معراج از جهنم دیدار کردم و دیدم که:

* عده ای در مقابلشان گوشت خوک و گوشت مردار است. ولی آنان از مردار می خوردند! جبرئیل گفت: اینها حرام خوار بوده اند!

* عده ای را دیدم که لبهای آنان مانند شتر بود و مأمورین از پهلوی آنان مقرض کرده و در دهانشان می گذاشتند! جبرئیل گفت: اینها عیب جو بوده اند.

* عده ای را دیدم که سرشان را می کوبیدند! جبرئیل گفت: اینها نماز عشاء نمی خواندند!

* گروهی را دیدم که مأمورین، آتش به دهانشان گذاشته و از مخرجشان در می آمد! جبرئیل گفت: اینها مال یتیم خور بوده اند.

* عده ای را دیدم که شکمشان آنقدر بزرگ بود که نمی توانستند برخیزند! جبرئیل گفت: اینها رباخوار بوده اند.

* گروهی از زنها را دیدم که به پستانشان آویزان کرده بودند! جبرئیل گفت: اینها زناکار بوده اند.

* عده ای را دیدم که با نخ و سوزن آتشین، بدنهایشان را می دوختند! جبرئیل گفت: اینها نیز زناکار بوده اند...

* زنی را دیدم که به موی سرش آویزان کرده بودند! و مغز سرش را می جوید! جبرئیل گفت: این زن موی خود را از نامحرم نمی پوشانده است!...

* زنی را به پاهایش آویخته بودند! جبرئیل گفت: این زن بدون اجازه شوهر از خانه بیرون می رفته است.

* زنی را دیدم که گوشت بدن خود را می خورد! جبرئیل گفت: این زن بدن خود را برای دیگران آرایش می کرده است!

* زنی را دیدم که پاهایش را بب دستهایش بسته بودند و مار و عقرب بر او مسلط بودند! جبرئیل گفت: این زن غسلهای خود را نمی کرده است!

* زنی را دیدم که گوشت بدنش را مقراض می کردند! جبرئیل گفت: این زن خود را به مردان عرضه می کرده است!

* شخصی را دیدم که صورت و بدنش را می سوزانیدند و روده های خود را می خورد! جبرئیل گفت: این شخص واسطه زنا بوده است!

* شخصی را دیدم که سرش مثل خوک و بدنش مثل الاغ بود! جبرئیل گفت: این شخص سخن چینی می کرده است.

* شخصی را دیدم که صورتش مثل سگ بود و آتش بر او وارد می کردند! جبرئیل گفت: او خواننده و حسود بوده است!

ق ۳۰:

«يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ».

یعنی: روزیکه دوزخ را گوییم: آیا پرشدی؟ و دوزخ گوید: آیا بیش از این هم است؟

عاق والدین!

رسول خدا (صلی الله علیه وآله): بوی بهشت از مسیر پانصد سال به مشام می‌رسد! ولی عاق والدین و دیؤ بوی آنرا حس نمی‌کنند! سؤال شد: ای رسول خدا! شخص دیؤ کیست؟ فرمود: کسی که می‌بیند زنش زنا می‌کند ولی بی تفاوت است!

ترجمه آیه ۳۴ مرسلات:

روز قیامت وای بر تکذیب‌کنندگان * در آنروز نه می‌توانند حرفی بزنند و نه می‌توانند عذر بخواهند.

نتیجه باب جهنم

عاقبت کفار و منافقین و معصیت‌کاران و طاغیان درگاه الهی، جهنم سوزان و عذابهای دردناک و غیرقابل تحمل است. بر آنان لباسها و کفشهایی از آتش می‌پوشانند. آب آشامیدنی آنها حمیم و غذای آنها زقوم است. مرگ برای آنان نیست تا از عذاب راحت شوند. هر زمان که پوست بدنشان می‌سوزد، بلافاصله پوست جدید می‌روید. در زنجیرهایی از آتش بسته می‌شوند. مارها و عقربها بر آنان مسلط هستند. با گرزهای آتشین بر سرشان

می زنند. نگهبانان جهنم اهل ترحم نیستند. اگر داد بزنند کسی به داد آنها نمی رسد. در مقابل مدت کمی که در دنیا معصیت نمودند، تا ابد در دوزخ عذاب می شوند.

پایان

منابع کتاب

- ۱- قرآن کریم
- ۲- از خاک به افلاک - سید حسین موسوی خراسانی
- ۳- بحارالانوار - علامه محمدباقر مجلسی
- ۴- نهج البلاغه
- ۵- معاد - محسن قرائتی
- ۶- ارزش و اهمیت نماز - مؤلف
- ۷- خوبیها و بدیها - مؤلف
- ۸- داستانهای از زندگی علماء ج ۲ - مؤلف
- ۹- زندگانی پیامبر اسلام - مؤلف
- ۱۰- فرازهایی از تاریخ پیامبر اسلام - جعفر سبحانی
- ۱۱- تسلیة الفؤاد - سید عبداللّه شبّر
- ۱۲- حق الیقین - علامه مجلسی
- ۱۳- عین الحیوة - علامه مجلسی
- ۱۴- مجمع المعارف و مخزن العوارف - محمد شفیع بن محمد صالح
- ۱۵- بررسیهای اسلامی - علامه طباطبائی
- ۱۶- داستانهای پیامبران - ابواسحاق نیشابوری
- ۱۷- میزان الحکمة - محمدی ری شهری
- ۱۸- ارزش پدر و مادر - اسماعیل گوهری
- ۱۹- وسائل الشیعة - شیخ حرّ عاملی
- ۲۰- تصویری از بهشت و جهنم - احمد حبیبیان
- ۲۱- اصول کافی - کلینی

۲۲- مستدرک وسائل - میرزا حسین نوری طبرسی

۲۳- من لایحضره الفقیه - شیخ صدوق

۲۴- استبصار - شیخ طوسی

وَمِنَ اللَّهِ التَّوْفِيقُ

ساعت : ۱۸/۵۱

روز : سه شنبه

۰۱ / اسفند ماه / ۱۳۹۶

کرمرضا خزلی

یار مهربان

www.bagheminoo.com

baghemino.1339@gmail.com

Tel:09125411283-09356411283

کتابخانه ملی افغانستان